Πρός τήν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

«'Αμήν λέγω ύμιν, έὰν μή στραφήτε καὶ γένησθε « ὡ; τὰ παιδία, οὐ μή εἰσέλθητε εἰς τὴν βασι-« λείαν τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ιη ' 3).

«*Αφετε τὰ παιδία καὶ μή κωλύεται αὐτὰ « ἐλθεῖν πρός μέ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βα-« σιλεία τῶν οὐρανῶν» (αὐτόθι ιθ' 14).

Τὰς θείας καὶ νψηλὰς ταύτας ρήτρας τοῦ Μεγάλου 'Αρχιερέως καὶ 'Επισκόπου τῶν ψυχῶν ἡμῶν έπιθυμων έφαρμόσαι έν τη έγνωσμένη αὐτοῦ περινοία ὁ τῆς προκαθημένης τῶν πόλεων Πρωθιεράργης καὶ τὸν θρόνον των Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων καὶ Γενναδίων τανῦν κλείζων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ὁ Ε' έγνω, τα του λοιπου άντὶ της Εὐρωπαικής είσαχθη είς τὰ ἡμέτερα Σχολεία ἡ ἡμετέρα Movσική, τὸ μὲν ὅπως τὰ παιδία συνειθίσωσιν ἐν αὐτῆ άκούειν τὰ θεόκραντα ρήματα τοῦ εὐλογοῦντος καὶ φωτίζοντος καὶ παιδαγωγούντος αὐτὰ οὐρανίου Διδασχάλου, τὸ δὲ ὅπως πολλοστὴν ἤδη φορὰν ἀποδειχθη, ότι ὁ θέλων είσελθειν είς τὸ μέγα της Μουσικής έργαστήριον δέον, Ίνα πράξη τοῦτο ἄνευ μὲν άνδοικοῦ έγωισμοῦ, μετὰ παιδικής δὲ ἀφελείας καὶ άγνότητος.

Τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἡμετς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ τρέφοντες καὶ ἐπιδιώκοντες πόθον, προαγόμεθα ἤδη, καθ' ὅσον αὶ ἀσθενετς ἡμῶν δυνάμεις ἐπιτρέπουσιν

δπως προσφέρωμεν είς τὰ παιδία τὴν πρώτην μουσικὴν τροφήν, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀνὰ χείρας Παιδαγωγέας τῆς Μουσικῆς, ἥτις σκοπὸν καὶ τέλος ἔχει ἱνα χειραγωγήση αὐτὰ εἰς τὴν ἱερὰν καὶ κατανυκτικὴν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους διττὴν Μελωδίαν.

Μετὰ πολλής δὲ τής εὐχαριστίας καὶ χαρᾶς ἀναμένομεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ χαιρετήσωμεν εἰς τοὐπιὸν τοιαῦτα ἔργα πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερὸν σκοπὸν συντελοῦντα παρὰ ἀνωτέρων καὶ καταλληλοτέρων προσώπων, εὐτυχείς δὲ θὰ λογιζώμεθα ἄν τὸ προσφερόμενον λιτὸν τοῦτο ἔργον θεωρηθῆ ὡς τὸ ἐλάχιστον πρῶτον λιθάριον, ὅπερ καὶ ἡμείς κατεβάλομεν διὰ τὴν τοιαύτην πνευματικὴν οἰκοδομήν.

Καὶ δὴ ὧ εὐσεβεις παιδες, παρ' ὧν ἡ ἀγια ἡμῶν Ἐκκλησία προσδοκὰ ἀφοσίωσιν καὶ ἔνθεον
ξῆλον εἰς τὴν ἱερὰν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν
καὶ τὰς παραδόσεις αὐτῆς, ποτιζόμενοι προθύμως
τὸ γνήσιον καὶ πάσης ὀθνείας ὅλης καθαρεῦον μουσικὸν τοῦτο γάλα, ἐμμένετε' εἰς τὴν τήρησιν τοῦ
προγονικοῦ τούτου ἐκκλησιαστικοῦ θησαυροῦ καὶ
προβαίνετε μορφούμενοι τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν
μέχρις οἱ καταντήσητε τέλειοι «εἰς μέτρον ἡλικίας
τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ».

"Εγραφον εν Φαναρίφ, τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1897.

N. IIATANAE

Τοζς περί την πάτριον μουσικήν άσχολουμένοις

Έπειδὴ τὸ πρῶτον ἤδη περιδάλλονται τὰ διὰ τῆς ἡμετέρας μουσικῆς παρασημαντικῆς γεγραμμένα ἄσματα διὰ τοῦ **Ρυθμού,** οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἐθεωρήσαμεν ἵνα προτάξωμεν ἐνταῦθα ἀναλυτικήν τινα ἀνάπτυξιν περὶ τούτου.

Έν τἢ καθόλου Μουσικῆ ὑπάρχει ἄρρυθμος καὶ ἔρρυθμος Μελφδία. Καὶ ἄρρυθμος μέν ἐστιν ἐν μὲν τῆ Ἐκκλησία ἡ ἀπαγγελία τοῦ ἰεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ᾿Αποστόλου, ὡς καὶ ἄπασαι αὶ παρὰ τῶν ἱερέων γινόμεναι διάφοροι ἐκφωνήσεις, ἐν δὲ τῷ λαῷ, τὰ λεγόμενα «Κλέφτικα» καὶ οὶ «᾿Αμανέδες» (τουρκιστὶ Ταξίμ) · ἔρρυθμος δὲ τοὐναντίον λέγεται ἡ μελφδία ἀπάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ ἄλλων ψαλλομένων ἀσμάτων, πλὴν τῶν ἀναγινωσκομένων.

Πᾶν λοιπὸν ἄσμα ἀνῆχον εἰς τὸ ἔρρυθμον εἰδος τῆς Μελφδίας σύγχειται ἐχ πολλῶν ἐσοχρόνων μερῶν, ἤτοι ἐξ ἀναλόγων τεμαχίων μέλους, ἄτινα χαλούνται Ρυθ· μεκοὶ πόδες τοῦ ἄσματος χαὶ διαχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ χαθέτων γραμμῶν διαστολῶν χαλουμένων.

Τους ρυθμικούς τούτους πόδας σχηματίζομεν διὰ τῆς συνθέσεως δύο ἢ καὶ περισσοτέρων χρονικῶν παλ
μῶν· λέγονται δὲ χρονικοὶ παλμοί, πᾶσαι αἱ τακτικαὶ καὶ κανονικαὶ κινήσεις τῆς χειρός, τοῦ ποδός, τοῦ ἐκκρεμοῦς ὑρολογίου, ἢ καὶ ἄλλλου τινὸς ὀργάνου, μηδὲ τῶν καρδιακῶν παλμῶν ἐξαιρουμένων. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν χρονικῶν τούτων παλμῶν, κανονικῆ κινήσει

καταδιδάζομεν τὸ πρῶτον τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γόνατος, εἶτα δ' αἴρομεν αὐτὴν πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰς σχῆμα σταυροῦ, καὶ οὕτω σχηματίζομεν τέσσαρας χρονικοὺς παλμούς. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ γόνατος κανονικὴ κατάδασις τῆς χειρός, καλεῖται Θέσες, αί δὲ πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀνάδασις καὶ κίνησις αὐτῆς, καλοῦνται "Αρσεες.

τιχήν σειράν· 1, 2, 1, 2, 1, 2, 1, 2, 1, 2· τοῦτο δὲ γίνεται μετὰ τάξεως καὶ κανονικότητος(1)· τὸ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1 τεθὲν μηδενικὸν σημαίνει τὴν Θέσιν, ἥτις δέον νὰ ἐκτελῆται ἰσχυρότερον τῆς ᾿Αρσεως · τούτου ἕνεκα ἡ μὲν Θέσις καλεῖται βαρὸ ἡ δὲ Ἅρσις ἐλαφρόν.

Ούτως ἔν τε τῷ ψάλλειν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἰσοκρατεῖν προσεκτέον, αἱ μὲν θέσεις νὰ ἐκτελῶνται διὰ φωνῆς δυνατῆς, αἱ δὲ ἄρσεις διὰ φωνῆς ἐλαφρᾶς. Διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ ἐτέρου εἴδους ποδὸς τοῦ λεγομένου τρισήμου π. χ. κρούομεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γόνατος, καὶ αἴροντες εἴτα αὐτὴν δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἔγομεν αὐτόν, ἀποτελούμενον ἐκ μιᾶς Θέσεως καὶ δύο "Αρσεων" πρὸς τοῦτο

δ'ἔχομεν τήν δε ἀριθμητικήν σειράν $\frac{0}{1}$,2,3, $\frac{0}{1}$,2,3, $\frac{0}{1}$,2,3

καὶ ούτω καθεξής. ώς πρός τον σγηματισμόν δὲ του τετρασήμου ποδός, χρούομεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γόνατος καὶ εἶτα αἴρομεν πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ πρὸς τὰ ἀριστερά: τοῦ τετρασήμου τούτου ποδὸς ἀποτελουμένου έχ μιας θέσεως χαὶ τριών άρσεων, ἔχομεν τὴν ἀριθμητιχὴν σειρὰν 1,2,3,4, 1,2,3,4, 1,2,3,4, 1,2,3,4. 'Αλλ' έν τῷ διὰ τῆς χειρὸς ἢ δι' ἄλλου τινὸς ὀργάνου σχηματισμῷ τῶν γρονικῶν παλμῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ λεγομένη **Χρονική άγωγή,** ήτις θ' ἀποδώση εἰς αὐτοὺς τό τε τακτικόν καὶ τὸ κανονικόν. Ἡ συνήθης λοιπὸν γρονική άγωγή δαπανᾶ εν δεύτερον λεπτόν τῆς ὥρας ἐπὶ ἐνὸς έκάστου χρονικού παλμού. Ώς βάσις της καταμετρήσεως καὶ τοῦ δρισμοῦ τοῦ Ρυθμοῦ, τίθεται ὁ τετράσημος ποῦς, δστις δηλούται διὰ τῶν ἀριθμητιχῶν σημείων $\frac{4}{4}$. χαὶ $\tilde{\epsilon}$ νεκα τούτου έκαστος χρονικός παλμός είναι καὶ ὀνομάζεται έν τέταρτον.

Τὰ σημεῖα δι' ὧν ὁρίζεται ἡ χρονιχὴ διάρχεια ἑχάστου φθόγγου ἐν τῷ ἄδειν, εἶναι ἄπαντες οἱ χαραχτῆρες τῆς μουσιχῆς παρασημαντιχῆς (πλὴν τῶν χαλλωπιστιχῶν λεγομένων σημείων), οἱ χαραχτῆρες δηλαδὴ ἐχεῖνοι οἱ τὴν ποσότητα τῆς Μελφδίας ἀποτελοῦντες ἐν τῆ μουσιχῆ τέχνη, ἤτοι τὸ ἴσον , τὸ ὀλίγον , ἡ πεταστὴ , τὰ χεντήματα , τὸ χέντημα , ἡ ὑψηλὴ , ἡ ἀπόστροφος , ἡ ὑπορροὴ , τὸ ἐλαφρὸν , ἡ χαμηλὴ , τὸ χλάσμα , ἡ ἀπλῆ καὶ τὸ γοργὸν , ἄπαντα σημεῖα δεχατρία, τὰ ὁποῖα ἐχτὸς τοῦ γοργοῦ, συνέχονται μεθ' ἐνὸς χρονιχοῦ παλμοῦ(2) ἀλλὰ τὸ γοργὸν σμιχρύνει καὶ περιορίζει τὴν διάρχειαν ἐχάστου χαραχτῆρος χατὰ τὸ ἡμισυ τοῦ ἐνὸς χρονιχοῦ παλμοῦ, ἤτοι ἀπὸ ἑνὸς τετάρτου χαθίστησιν αὐτὸν κοῦ παλμοῦ, ἤτοι ἀπὸ ἑνὸς τετάρτου χαθίστησιν αὐτὸν κοῦς τιθέμενον δὲ τὸ γοργὸν ἐπὶ ἐνὸς τῶν χαραχτή-

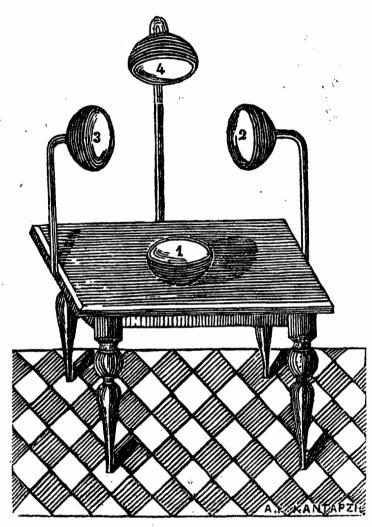
ρων ούτω , ἀπαιτεῖ ὅπως ὅ τε ὑποταχθεὶς καὶ ὁ προηγηθεὶς ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς χρονικοῦ παλμοῦ(3) καὶ οὕτω καθεξῆς. Σημειωτέον δὲ πρὸς τούτοις ὅτι ὁπόταν τὸ μελώδημα ἀπαιτεῖ βραδυτέραν ἢ ταχυτέραν χρονικὴν ἀγωγήν, τότε ἐν ἀρχῆ τούτου σημειοῦται τοῦτο διὰ τῶν λέξεων ἀργότερον, ἀργότατον, λίαν ἀργόν, ἢ γοργότερον, γοργότατον, λίαν γοργόν.

Τνα σημειώσωμεν τὸν τετράσημον πόδα διὰ τῶν σημείων τῆς παρασημαντιχῆς γράφομεν αὐτὸν οὕτω: ἢ οὕτω, ἢ οὕτω, ἢ οὕτω, ἢ οὕτω, ἢ οὕτω, ἢ οὕτω, ἢ οὕτω σημειοῦνται χαὶ ὅσοι ἄλλοι ὑπάρχουσιν ἐν τῆ χαθόλου μουσιχῆ, τέχνη διάφοροι πόδες. Καὶ τὸ μὲν $\frac{1}{4}$, τὸ $\frac{1}{8}$, τὸ $\frac{1}{12}$ χαὶ τὸ $\frac{1}{16}$.

Οι ρυθμιχοὶ οὕτοι πόδες διαιροῦνται εἰς διαφόρους τάξεις καὶ δὴ ἐν πρώτοις διαιροῦνται εἰς 'Απλοῦς καὶ εἰς Συνθέτους. Καὶ ἀπλοῖ μὲν πόδες καλοῦνται ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι μίαν μόνην Θέσιν σύνθετοι δὲ οἱ πολλὰς τοιαύτας ἔχοντες. 'Αλλ'ἐκτὸς τούτου ἐκάστη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς 'Αρτίους καὶ εἰς Περεττοὺς πόδας ἡτοι ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ποδῶν ἀπαντῶμεν πόδας 'Απλοῦς, ἀρτίους καὶ περιττούς, καὶ πόδας Συνθέτους, ἀρτίους καὶ περιττούς. Καὶ ἀπλοῖ ἄρτιοι εἰσὶν ὁ δίσημος καὶ ὁ τετράσημος, καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀφοῦ ἀπαρτίζονται ἐξ ἀρτίου ἀριθμοῦ χρονικῶν παλμῶν περιττοὶ δὲ

μόνος ὁ τρίσημος. Καὶ Σύνθετοι ἄρτιοι εἰσὶν ὁ ἑξάσημος καὶ ὁ δωδεκάσημος, καὶ περιττοὶ ὁ πεντάσημος, ὁ ἐπτάσημος καὶ ὁ ἐνεάσημος.

"Οπως δὲ σχηματίσωμεν ἄπαντα τὰ είδη τῶν διαφόρων τούτων ποδῶν οδηγούμεθα εἰς τοῦτο διὰ τοῦ κατωτέρω τεθειμένου Ποδομέτρου. "Ινα λοιπὸν σχηματι-

σθη ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἑξάσημος ποῦς, λαμδάνομεν κρόταλον, καὶ πρῶτον κρούομεν τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπ' ἀριθμὸν 1 κύμδαλον, εἶτα τὸ ἄνωθεν αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 4 καὶ ἐξακολουθοῦμεν οὕτω πράττοντες ἕως οὖ πληρωθη ὁ ἀριθ-

μός τῶν εξ κρούσεων, ἤτοι τριῶν θέσεων καὶ τριῶν ἄρσεων. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι ἐκ τῶν συνθέτων ἀρτίων καὶ περιττῶν ποδῶν τῶν ἀπαρτιζομένων ἐκ πολλῶν Θέσεων, ἡ πρώτη πάντοτε ἔσται ἰσχυροτέρα τῆς δευτέρας, ἡ δευτέρα τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς. Οὕτω πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγω ἑξασήμου ποδὸς ἔχομεν

0 1 2 3 4 5 6. Καὶ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν ἐπὶ τῶν Θέσεων τιθεμένων μηδενικῶν ἔσται καὶ ἡ ἔντασις τῆς τε φωνῆς καὶ τοῦ κρούσματος ὅτι δὲ πᾶσα Θέσις δέον νὰ ἡ ἰσχυρὰ καὶ πᾶσα Ἄρσις ἐλαφρὰ τοῦτο ἀριδήλως ἀποδεικνύει ἡμῖν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ μεγάλου Τυμπάνου, ὅστις διὰ μὲν τὰς Θέσεις χρησιμοποιεῖ παχύτατον κρόταλον, διὰ δὲ τὰς Ἄρσεις λεπτοτάτην ράβδον.

Περὶ δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν συνθέτων περιττῶν ποδῶν, λέγομεν τὸ περιττὸν τῶν ποδῶν τούτων ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι ἄπαντες οἱ περιττοὶ πόδες σύγκεινται ἢ ἐκ δύο θέσεων καὶ τριῶν ἄρσεων, ἢ ἐκ τριῶν θέσεων καὶ τεσσάρων ἄρσεων, ἢ καὶ ἐκ τεσσάρων θέσεων καὶ πέντε ἄρσεων σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ πλεονάζουσα ἐν αὐτοῖς ἄρσις προστίθεται πάντοτε εἰς τὸ τέλος τοῦ ποδός, καὶ προκειμένου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ποδῶν τούτων ἐπὶ τοῦ Ποδομέτρου θὰ σχηματίσωμεν τὸν μὲν πεντάσημον ἐπὶ τῶν ἠριθμημένων κυμβάλων οὕτω:

| 1 4 1 2 3 | τὸν δὲ ἐπτάσημον | 1 4 1 4 1 2 3 |

καὶ τὸν ἐπτάσημον οὕτω: | 1 4 1 4 1 4 1 2 3.

Ή κανονική διαίρεσις καὶ ή ἐπὶ τοῦ μελφδήματος τακτική κατάταξις τῶν ποδῶν τούτων, κατὰ ὡρισμένους κανόνας τοὺς ὁποίους διδάσκει ἡ Ρυθμική(4) καλεῖται Ρυθμός.

Διάταξις περί του πῶς δέον γενέσθαι την ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλίαν.

Κατάλληλος θέσις των μαθητων συντελεί πολυ είς την της Μουσικης καλην διδασκαλίαν καὶ την ταχείαν καὶ καλην ἐκμάθησιν ὁ τόπος ἐν ῷ θὰ γίνεται ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ των μαθητων, οἶτινες δέον νὰ κατέχωσι μόλις τὸ ἡμισυ τοῦ χώρου τότε καὶ αὶ φωναὶ γίνονται ἡχηρότεραι καὶ ἀκούονται καθαρότερον.

Οι μαθηταὶ δέον νὰ κάθηνται ἐπὶ τῶν θρανίων ἀντιστρόφως τοῦ ἐν τοις Σχολείοις τρόπου τοῦ καθίσματος, ἱνα αὶ χειρες αὐτῶν ὧσιν ἐλεύθεραι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ρυθμοῦ, καὶ ν' ἀπέχωσιν ἀπ' ἀλλή-λων τοὐλάχιστον κατὰ ἡμισυ γαλλικὸν μέτρον.

"Απαντα τὰ ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ἐκκλησιαστικά τε καὶ παιδαγωγικὰ ἄσματα δέον νὰ ψάλλη
ὁ διδάσκων εἰς ἐπήκοον τῶν μαθητῶν, ὅστις διὰ
μικρᾶς ράβδον δέον νὰ σημαίνη τὸν ρυθμὸν τοῦ
ψαλλομένον, καθήμενος ἀπέναντι τῶν μαθητῶν εἰς
τρόπον ὥστε τὰ βλέπηται ὑφ' ὅλων τῶν μαθητῶν,
οἰτινες θὰ ἐκμανθάνωσι ταῦτα μόνον διὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ διὰ τῆς κινήσεως τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐκμανθάνοντες οὕτω τοὺς διαφόρους ρυθμοὺς πρακτικῶς.

Έν τῆ ἐκτελέσει τοῦ Ρυθμοῦ οἱ μαθηταὶ δέον κὰ κρατῶσι τὸ σῶμα ἀκίνητον, ὡς καὶ τὸν βρα-χίονα.

Έν τῆ ἀπαγγελία τοῦ ἄσματος ὁ διδάσκων δέον νὰ μὴ προχωρῆ πρὶν ἢ οἱ μαθηταὶ ἐκμάθωσι τὸ ψαλλόμενον ὑπό τε τὴν ἔποψιν τοῦ τονισμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Ρυθμοῦ.

Οι τε μαθηταί καὶ οι διδάσκαλοι δέον νὰ εἰσπνέωσιν εἰς τὴν τελευταίαν ἄρσιν τοῦ ποδός, ἐκτὸς ἀν αὐτη φέρη κάτωθεν αὐτῆς συλλαβὴν τοῦ ἄσματος.

Οι μαθηταὶ πρέπει τὰ κρατῶσι τὴτ κεφαλὴτ ὀρθίαν καὶ τὸ στῆθος ὀλίγον προτεταμένον, Ἱνα εἰσπνέωσιν ἐλευθέρως τὰ μὴ ἐγείρωσι τοὺς ὤμους μηδὲ τ' ἀνοίγωσι τὸ στόμα πλέον τοῦ δέοντος, μήτε ἐξογκοῦντες μήτε συστέλλοντες τὰ χείλη ἐν γένει εἰπεῖν πρέπει τὰ ἀποφεύγωσι πάντα μορφασμὸν καὶ πᾶσαν κίνησιν.

Ή γλώσσα φυσιχώς ἐνεργοῦσα, δέον ἐλαφρώς νὰ ἐγγίζη τοὺς ὀδόντας ἐν τῆ ἐξαγωγῆ τῆς φωνῆς.

Οι μαθηταί δέον ν' ἀπαγγέλλωσι τοὺς φθόγγους τοῦ μέλους καὶ τὸ κείμενον τοῦ ἄσματος καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἔν τε τῆ ἀναβάσει καὶ τῆ καταβάσει τῆς φωνῆς, διακρινομένης τῆς φυσικῆς διαιρέσεως τῶν τονιαίων διαστημάτων διὰ τοῦ λάρυγγος, ὅσον οἰόν τε καθαρῶς.

Σημείωσις. Ή παροῦσα διάταξις τῆς πρακτικῆς ἐκμαθήσεως ἰσχύει μόνον διὰ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ πρώτου ἔτους περὶ δὲ τοῦ τρόπου τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων, τῶν πρὸς τελείαν θεωρητικήν τε καὶ πρακτικὴν ἐκμάθησιν τῆς καθολου μουσικῆς τέχνης τῆς τε Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Δημώδους Μελώδιας φωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων τεσσάρων εἰσέτι εἰδῶν μουσικῶν βιθ είων, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Μελώδιας, τὰ δὲ ἔτερα δύο διὰ τὴν δημώδη, θέλομεν ἀργότερον διαλάδη ὑποδεικνύοντες τὰ δέοντα γενέσθαι.

MOYZIKH MAIAARRIA

Διάφορα έκκλησιαστικά ἄσματα κατά Τρόπους και διάφορα παιδαγωγικά τὰ μὲν ἐπεξεργασθέντα μελωδικώς τε και ρυθμικῶς, τὰ δὲ μελοποιηθέντα παρὰ
τοῦ συγγραφέως.

Μέλος Είρμολογικόν

'Ο φθόγγος του Ζω ἠλλοιωμένος διὰ τῆς γενικῆς ὑφέσεως(5).

Ρυθμός δίσημος.

Τρόπος α΄ Πα. q

παρ θε νευ ει γαρ το χος χαι ζω ην προμνή στε ευ ε ται Θα να τος η με τα το κον Παρθε νος και με τα Θα να τον ζω σα q σω ω ζεις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο μι ι α αν σου π q وسروسا سوسامي اوسي να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω ω ω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ Θα νατουπρος ζω ην και εκ ハシラーショニションコード コ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

μας δι ε δι δα σεν ε πι νι χι ονα α δο ον τας q المرات داد ادوادد Δευ τε πό μα πι ω μεν και νον ουκ εκ

πε ε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με ε νον αλ λα φθαρ σι ι ι ας πη γην εχ τα φου ομ βριισαν τος Χρι στου εν ω στε ρε

ου ου με ε θα

πι της θει ας φυ λα κης ο

θε η γό ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων

και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι

α πρυ σι ως λε γον τα q ση με ρον σω τη

ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε

στη Χριστοςως παν το δυ υ να α μος q
ρ θρι ι σω μεν ο ορ θρου δα θε ε

ως και αν τι μυ ρου τον υ υ μνον προ

. 1 × 2

2)20-10-521-2121-1-1 σοι οι σω μεν τω ω δε σπο ο τη και Χρι こうこうしょうしょう στον ο ψο με θα δι και ο συ νης Η λι ον πα σιζω η ην ανα τε ελλο ον τα q α thy θ es en tois nation take this the -10-1001-2010 γης και συν ε τρι ψας μο χλου ους αι αι ω 1- -10-11-11-21-21. νι ι ους κα το ο χους πε πε δη με' ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους اچاد<u>ہ</u> ادے دائی اسے اور Ιω να ας εξα νε στη ης του τα αφου q اوجودا بی اوی اوی از درایسے اور داوی σα με νος γε νο ο με νος αν θρω πος πα α σχει και δι α πα θους ως θνη τος استرار استوسای است το θνη τον αφθαρ σι ι ιας εν δυ

ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος **ツーニーボ**にんじょうい των Π α τε ε ρων Θ ε ος και υ περ ε εν 251001

Δ υτη η κλη τη η καια γι α η με ε ρα η μι α α των σαβ βα α των η ラーニュンショニリューー! マンシュ βα σι λις και αι κυ ρι α ε ορ τω .ω ων 3-1-13-1-1e-1e-e-1/e-31 ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε اد دادہادد ایکانی اور استان πα α νη γυρε ων εν η έυλο γου ου μεν Χρι

الجاتي الدوادي π στον εις τους αι ω νας

ο Αγ γε λος ε δο ο α τη Κε χα με ε νη αγ νη Παρ θε νε χαι αι αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι

ρε ο σος υι ος α νε εστητρι η με 331-101 π ρος εχ τά φου Φ ω τι ζου φω τι ι ι ζου η 7-(12212-1-1221 νε α Ι ε ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ コニュリコー12コーショューション ρι ι ου ε πι σε α νε τει λε χο ο ρευ ε νυ υν και α γα αλ λου Σι ων συ δε Αγ 2)331--10-11でで νη η η η τερ που Θε ο τη ε γερ σει του το ο χου ου σου θει ας ω φι ι λης ωγλυ χυ τα της 23121-1-1-1212-1212-1 σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε σθαι η με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε η ηνοι πι στοιοι οι αγ γυ

ραν ελ πι ι ι δος κα τε γον τες α γαλ λο ο με ε θα π Πα σχα το με ε ε γα και ι ε ρω τα τον Χριστε ω σο φι α και λο ο μι ιν ε εκ τυ πο τε ρον σου ου με τα σχει ειν εν τη α νε σπε ε ρω η με ε ε ρατης βα σι λει ει α ας σου VEN λ hin En yo λλ he not o Eb Xo he 31221001001001 νος εν ο νο ματι Κυ ρι ου ε ος Κυρι ος και ε πε φα

νεν η μιν εκ νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

α

ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
α

σ

ου λι θου σφραγι σθε εν τος υ ニンショニュニンシーーーー! πο των Ι ου δαι ων καιστρατι ω των 2212120122120110011 φυ λασ σον των το αχραν τον σου σω ω μα α اس ، کا انکساسداد احتیاد اور داد νε εστης τρι η με ρος Σω τηρ اساداد داساداد اسادسا ρου με νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να μει εις των ου ρα νων ε 60 ων σοι ζω ω ω δω τα q δο ο $\xi \alpha \tau \eta$ $\alpha \nu \alpha \sigma \tau \alpha \sigma \epsilon i \sigma \sigma v \Sigma \omega \tau \eta \rho \ddot{\lambda} \delta \sigma \sigma$

ξατηβασιλεια σου δοξα τη οι κο νο

με α σου μο ο νε φε λα αν θρω ω πε η ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου 221-2212-16-01 σοι ΙΙαρ θε ε ε νε το χαι αι ρε συν τη φω νη η ε σαρ κου ου τω ο των ο ο λων δε σπο της η εν σοι οι τη Α γ_i α κ_i $\delta\omega$ $\tau_i\omega$ ω_i ϵ $\phi\eta$ o δ_i $\kappa_{\alpha i}$ o_i $\Delta\alpha$ διδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα α των ου ρα νων βα στα σα σα τον κτι στην σου δο ο ξα τω $\underbrace{\hspace{0.5cm}}_{\text{EV}} \hspace{0.5cm} \text{OI} \hspace{0.5cm} \hspace{0.5cm} \text{XI} \hspace{0.5cm} \hspace{0.5cm} \hspace{0.5cm} \hspace{0.5cm} \text{OI} \hspace{0.5cm} \hspace{0.5cm}$ προ ελ θο ον τι εκ σου δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο χου ου 19511-3 סטט טט טט טט טט

Σ ουη τρο πε ου χος δε ξι α θε ο πρε πω ως εν ι σχυ υ ιδε δο ξα σται η αυ τη γαρ α θα να τε ως παν σθε νης υ πε ναν τι ους ε θραυ σε q τοις I σρα ηاذے اوواو ہے کا اوری او وا ہے λι ταις ο δον βυ θου ου και νουρ γη η 25131 π Σ τερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον اوداد کارواوداد دادی φο ο δον ρα ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ $\theta \epsilon$ $\nu \epsilon$ q ν $\mu \nu o \nu$; ν $\phi \alpha \iota$ $\nu \epsilon \iota \nu$ $\sigma \nu \nu$ اسے ساوری ایراوی دوادی ارواود δες εστιν αλ λα και μη τηρ σθε ε νος ο σοι πε φυ χεν η προ ε ρε ε σις δι ι δου9

Μέλος στιχηραρικόν

Τρόπος α'. Κε Ϋ

6.012-1021-1221261 ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σχυ νη η σω μεν Χρι ι στον ον δο ξα ζον τες αυ του την εχ νε χρων α να α α α α α α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι ιν ο ο Θε ο ο ος ηηηη μω ω ων σ ο εχ της πλα α νη η ης του ου ε εχ θρου ου 1. CI-111-1215121-111 τον κο ο ο σμον λυ υ υ τρω σα α α α με ε ε ε ε νος 6. 01-121221 110001221 μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η نا براست و من استوسانی است ρι ο ον πα α α θος και δο ξαζο μεν

Τρόπος δ'. Δι ---

The paragraph of the paragraph $\Delta \Gamma$ The paragrap

ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

τε κά τη η ηλ θες προς τον Θα να τον η ζω η η η α θα να τος Α 6-12-20-2010-10-2010 το τε τον Α α δην ε νε κρω σα ας τη α σρα πη η η της Θε ο τη τος ο τε δε και αι τους τε θνε ω τας εχ των κα ταχθο νι ι ι ων α α νε στη σας 🖰 ---16--16-216-C1---16-#1 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε χραυ γα ζον ς ζω ο δο ο τα α Χρι هر صاحب احد احد الهروي احت ا ΙΙ αν τα υπερ εν γοι αν παν τα υπερ

εν δο ξα τα σα Θε ο το ο ο κε μυ στηρια 🖰 τη α γνειει ααε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι ι ι α α φυ λατ το με νη Μη η η τηρ ε γνω σθης α α ψευ -01-61-51-52-1--1 $\delta\eta\varsigma$ $\Theta\epsilon$ on te xou ou $\sigma\alpha$ α $\lambda\eta$ $\theta\iota$ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ $\frac{1$ スシン・デニー シッツ χα ας η μω ω ω ω ων <u>C</u> **Ο** ευ σχη η η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου حي جي المستر و د مي است ا $\sigma\omega\omega\omega\omega\omega\omega\omega\omega\mu\lambda\omega$ $\frac{6}{2}$ σ iv δ o v iκα θα ρα ει λεισας και α ρω μα ر و این اس الحدی این این ا σιν έν μνημά τι και νω κη δε ε ευ σας α

م وسري او ميدا سدوسه اسدوسه اوسدسه ا πεθε το αλ λα τρι η με ρος α νε στης Κυρι ε πα ρε χων τω κο ο ο ~>!~~!~!!~!!>!~! σμω το με γα ε ε ε λε ος αις μυ ρο φο ο ο ροις γυ ναι ادکارسارگو اوکارسیا ξι πα ρατο μνη μα επι στας ο Αγ γε λος ε 60 0 0 0 0 α ξ τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει ει ει χθη αλ λο τρι ος ς αλ λα χραυ γα σα τε α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε εχων τω とうしついしに "" περ δε δο ξα σμε ε νη <math>υ

παρ χεις Θε ο το ο <math>χεις Ωρ θε ε ενε υ μνου μεν σε δι α γαρ του σταυ ρου ου του Υι ου ου σου κα τε βλη η θη. ο A δης και ο Θα α α να τος τε θνη κεν Θوسورا لسيندا عورا بيجاء المحارية νε χρω θεν εν τες α νε στη μεν χαι ζω η ης η ξι ω θη μεν ς τον Πα ーーにいいらいっしんしょー αρ δει σον ε λα δο μεν την αρ χαιαι αι αν α πο λαυ σιν κ δι ο ευ χα ρι oton on tel go go you on on her ω ω ? الات اروراولا الشاور است κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μο νον 2216-11-1316-1 πο λυ ε ε ε λε ον ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι

ο ο ξα σοι

ται συμ φω ω ω ω ω ω νως ε τω λα ω

των φι λαν θρω πε Κυ ρι ε τω λα ω

του παρα α σχου το με γα ε ε ε ε λε ος π

περ ευ λο γη με ε ε ενη υ παρ χεις Θε ο το <math>χε Παρ θε ε εرستاری با پرار دارگای بساری ا νε υ μνουμεν σε δι α γαρ του εχ σαρχω θε ε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κεκλη ται η κα τα ρανε νε κρωται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο Θα α α να τος τε θα α να τω ται αι και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνου τες βο ω ω (2) --- 1001 --- 100 μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο χη σας δο ο ο ο ξα σοι Δ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ Ν. ΠΑΓΑΝΑ

Τρόπος 6'. Δι ----

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο $\xi \alpha$ ev ψ ψ ε τ 0 ε ω x x ε π ε γ η ε ε $\rho\eta$ η $\nu\eta$ ε $\varepsilon\nu$ $\alpha\nu$ $\theta\rho\omega$ ω πcis $\varepsilon \nu$ δo XI I I a و سوا الموسية المحداث الحي μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σχυ νου μεν σε δο ξο λο γου με εν σε ευ χα ρι στου ου με ε ε εν σοι = δι α την με γα α λην σε شروسي δο ο ο ξαν <u>A</u>

εΘε ε ε ε πα τερ Παν το κρα α α $TWP \stackrel{\Delta}{\sim} KUPI \qquad E \qquad YI \qquad E \qquad \muo \quad vo \quad \gamma E \qquad ves$ Πνε ε ευ μα υ ριε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ου ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι αι ρων την, α μαρ τι αν του χο ο ο σμου κ ε λε ε η σον η μας ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ιι ας του κο ο ο σμου ροσ δε ξαι την δε ε η σιν η μων ο κα θη με νο; εκ δε ξι ω ων του ου Πα

Ε υ λο γη τος ει Κυρι ε ε ο Θε ος των πα τε ε ρω ων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα σμε ε ε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω ω να ας α μη η ην Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ο ος σου εφ η μας κα θα απερ ηλ πι σκ μεν ارمی ارکسی احیرا ε πι σε ε ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι $\frac{2}{\epsilon} \int_{0}^{\infty} \int_{0}^$ ω μα τα α α α σου $Τρίς, <math>\overset{\Delta}{:}$ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γε

με θα φω ω ως

α ρα α τει ει νον το ε λε O OS GOU TOIS YI VW GXCU GOLOL OL OL σε κ Α γιος ο Θε ος Α γιος λεεη σον η μαςο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ζ και νυν και α ει ζ και αι εις τους αι ω νας τωναι ω νων α μην " $\frac{\varphi}{\gamma_i} = \frac{1}{\varphi_i} = \frac{1}$ η μας Μέλος στιχηραρικὸν Άργῶς. α γιος Ι ι σχυ υ ρο ο ο ος ς

Τρόπος τρίτος

^{*} Ένταϋθα παρακαλούνται οι άξιότιμοι συνάδελφοι ΐνα εν τἤ έκτελέσει τῶν φθόγγων νη πα νη, τὸ νη πα διάστημα νὰ γίνη ἡμιτόνιον, ἀπαραλλάκτως δηλαδή ὡς γίνεται τοῦτο εἰς τοὺς χαμηλοὺ: νη πα' εἰς δὲ τὴν συλλαδήν «θα» ὅτι πλὴν τοῦ φθόγγου πα ἀπαντὰ καὶ ὑψηλὸς βου, τὸ διάστημα τῶν φθόγγων τούτων, τοῦ πα βου δηλαδή, νὰ γίνη ἡμιόλιον, καὶ τότε θὰ ἐκτελεσθἤ σῶος καὶ ἀνελλιπής ὁ δεύτερος Τρόπος, ἤτοι τὸ ἰμέλος αὐτοῦ θὰ ὁδεύτη ἐπὶ δύο συνημμένων τετραγόρδων, ὡ τοῦτο καὶ ἐν τἢ 5 ὑποσημειώσει ἐκτενῶς ἀναφέρεται: τότε δηλ. θὰ ἴδωμεν τὸν γνήσιον δεύτερον Τρόπον.

 Ε ος Κυ ριος και ε πε φα νεν η μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος سوسان-اسوسائي ي اي ا εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω τα ε πι γει ει α q ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του η ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον θα α να α τον η πρω TO TO XOC TWY VE XPWV E YE VE TO Q EX χοι λιας Α δου ε ρυ σα το ο η μας η και πα ρε σχεετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ι ૧૧

 Σ ϵ thy me or teu sa say thy sw th ρι ι αν του γε ε νους η μων ά α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε η εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προσλη φθη ση ο Υ ι ος σου και Θ ε ος η μων \ddot{q} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με νος πα α θος ε -1-6-18-2010-18-18-21-2-21 λυ τρω σα το ο η μας εκ φθο ρας ω ως φι λάν θρω πο ο ο ο ο ο ο ος τα υδα τα πα λαι νε ευ μα τι Θει ω εις μι ι αν συ να γω γη ην συ να θροι οι σα; q και τε μων θα λασσαν Ι σρα η λι τη λα ω η ου τος

ο Θε ος η μων δε δο ξα σμε ε νος υ
πα αρ χει η αυ τω μο νω α σω μεν ο ο
τι δε δο ο ξα α σται
ου ου με να α Πνε ευ μα α τι Παν το κρα τωρ
Δε σπο τα η εν τη α γα α πη τη ση στε
ρε ε ω σον με

δε ε δω ω κας q δι ο σοι κραυ γα ζο μεν ευ

χα ρι στουν τες δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ι ε ٢ 77 ん。ーロンころしゅっしん ρος σε ορ θρι ζω τον του παν τος Δη μι ουρ γον την υ περ ε χου σα αν παν τα νουν ει ρη η νην η δι ο τι φως τα προσταγμα τα σου εν οις με καθ ο δη η γη η σον η δυσ σος ε σχα τη α μαρ τι ων ε κυ κλω σε με και εκ λει ει πει το ο πνε ευ μα α μου q αλλ εχ τει νας Δε σπο τα σον υ ψη λον βρα χι ο να η ως τον Πε τρον με χυ δερ νη η τα δι α α σω ω σον η 6. —1212212—1—1326-1 ς πα λαι τες ευ σε βεις τρεις παι δας ε

δρο σι σας εν τη φλο γι ι τηχαλδα ϊ κη 201-012121-01-01 τω φω τι στι χω της Θε ο τη τος πυ ρι και η μας κα ταυ γα σον ευ λο γη τος ει \mathbf{x} ρα $\mathbf{\alpha}$ ζον $\mathbf{\tau}$ α \mathbf{o} Θ ε ος \mathbf{o} $\mathbf{\tau}$ ων \mathbf{m} α ائے اگر درک τε ε ρων η μων 11 στε κτω πυ΄ ρι ι ε νω θεν χ q οι Θε ο σε δει α προ ε στω τεςλω δη θεν τες Θει ον υ μνον ε με ελ πον q ラーニングニーショーー ニー ευ λο γειτε πα αν τα τα ε ερ γα Κυ pi i ou tov Ku u pi i ov 19 αι νον το θαυ μα κάι θε ο πρε πες K

سرسائے ای سام سے اور ہے ا της Παρ θε νου γαρ την κε κλει σμε νην πυ λην σα φως διο δευειει Κυ ριι ος η γυ μνο ος τη ει σο δω και σαρ κο φο ρος ω φθη εν πα ρο ο δω Θε ος η και με ε την α φρα στως ως Θε ο μη η το ο ρα με γα λυ υ νω ω μεν α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται της α να στα σε ως την πειραν ει λη φο ο τα q Μα ρι α γαρ η Μαγ δα λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν q ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι θο ον κα θη με νον τοις ι

μα τι οι; ε ξα στραπτοντακαι λε ε γο ον
τα η τιζη τει ει τε τον ζων τα με τα
τω ων νε κρων ουκ ε ε στιν ω ω δε αλλ ε
γη η γερ ται η κα θως ει πε προ
α α α γων εν τη Γαλ λι λαι α η η
Ρυθμός τρίσημος.

ε ο το ο κε η η ελ πι ι ις
πα αν των τω ων Χρι στιι α νων ηη σκε
πε φρου ου ου ρει φυ υ λατ τε ε ε του ους ελ
πι ι ζον τας εις σε ηη Εν νο
μω σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κατ
ι ι δω μεν οι οι πι ι στοι οι η
παν αρ σεν τω την μη τραν δι α νοι

Τρόπος δ΄. Βου. 🛪

 Ω ς εμ ψυ υ χω Θε ου κι δω τω ψαυ ε ε τω μη όα μως χειρα α μυ η τωλ χει ει λη δε πι στων τη Θε ο το κω α σι γη τως φω νη ην του Αγ γε ε λου α να

μελ πον τα κ εν α γαλ λι α σει βο α Κυ ριος μετά σου ου ου μιν κ ου στη σα τε ε ορ τη ην και α ートラッショショショーートラ γαλ λο με νοι δε ε ευ τε με γα λυ νω μεν Χρι στον <math>με τα βα $\ddot{ι}$ ι ων και κλαδων υ υμνοις χραυ γα ζοντες ευ λο γη. με νος

ο ο ερ χο με νος ξί εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Σω τη ρο; η μω ων

το ο κος σου α φθο ρος ε δει ειχθη Θε ο οος εκ λα γο νων σου προ

ηλ θε κ σαρ κο φο ο ρως ως ω φθη ε π i $\gamma\eta$; $x\alpha$ i τ oi; α v 0p ω π oi; σ uv α α 21-212-10-21-2016-5-1νε στρα α φη σε Θε ο το κε πάντες με γα λυ νο μεν πας γη γε νης σχιρ τα α τω τω Πνευ μα τι ι λαμ πά α δου χου με νος κ πα νη γη ρι ζε τω ω δε q α ϋ λων νο ο ων φυ σις γε ρε ρου σα κ την ι ε ραν $\pi\alpha$ $\nu\eta$ $\gamma\nu$ $\rho\nu$ $\tau\eta\varsigma$ $\Theta\epsilon$ ρ $\mu\eta$ η $\tau\rho$ ρ ρος ζί και βο α α α α α α τω ζί χαι ροις Παμμα κα ρι στε κ Θε ο το ο اواد الاحادد الربية κε α γνη η α ει παρ θε νε

ε την υ περ ε ε εν δο ξον νυ

υμ φην και Πα να γι αν Θε ο το κον κ την

τον κτι στην τε κου σαν των ο ρα των τε

πα αν των και α ο ρα α των εν υ μνοις
με ε γα λυ νο με ε ε ε ε ε ε ν κ

Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ α'. Κε $\frac{\chi}{q}$

وسي است است ارسي است اي اوس μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ~~!(~?~!>)!?!>!~ Τ ον συν α α α ναρ χον Λο γον Πα τρι και Πνευμα τι η τον εκ Παρ θε νου τεχ θε εν τα εις σω τη ρι ι αν η μων α ارکام-ارحکاردارکاνυ μνη σω μεν ποι στοι οι και προ σκυ νη σω 31-11-12-12-1-1-1 μεν ο τιηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυρω και θα να τον υ πο μει τας εν τη εν δο ξω Α να στα σει αυ του ου σ ~--16-12313131-🗶 αι ρε πυυ υ λη Κυρι ου η α اد داسے کیا ہے۔ اگری سامی ا δι ο δευ τος χαι ρε τει ει ει χος και

σκε ε πη των προστρε χον των εις σε ή χαι αι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με q وسسانش اجی اسرسا وسی الرمهی ا η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποι η τη ην σε και Θε ον πρε σδευ ου σα μη ελ λι πης υ περ των , α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουν 3-1-21-21-21-21-21-21 των τον το κον σου ου ου ου ου ου 361-1201-16316 Η σα ϊ α χορευ ε η Παρ θε ϵ voc ϵ σχεν ϵ ν γα στρι και ϵ τε κεν υι ον τον Εμ μα νου ηλ ή Θε ον τε και αν θρω πον α να το λη ο νο μα αυ ساسرامی اساس کا صورت τω ον με γα λυ νον τες την Π αρ θ ε νον μα κα ρι ζο ο ο ο μεν

Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ 6'. Nη \sim (6)

T ω την α δα α τον αυ με νο με νην θα λασ σάν Θει ω αυ του προσ ταγ μα τι α να ξη ρα να αν τι και πε ζευ σαι δι αυ

της τον Ι σρα η λι την λα ον καθ ο ο δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν

δο ξως γαρ δε δο ξα σται

δο ξως γαρ δε δο ξα σται

Το ω δο ογ μα α τι ι τω τυ ραν νι

κω οι ο σοι οι οι τρεις παι δες μη η πει σθεν

τες εν τη κα μι ι νω βλη θε ε εν τες

Θε ον ο μο λο γουν ψαλλοντες ευ λο

γει ται τα ε ερ γα Κυ ρι ι ου το ον

Κυ ρι ον

(

Τρόπος δ'. 😘 Δι

A γ $\gamma \in \lambda_1$ $\times \alpha_1$ δ_0 $\times \alpha$ α α μ $\epsilon_1 \in \epsilon$ πι ι το μνη μα σου και οι φυ υ λασ σον τε; α πε νε χρωθη σαν <math>πε νε χρωθη σαντο Μα ρι ι α εν τω τα α φω ωζη του 一一 ころしているから ου ου σατο α γραντον σου σω ω ω μα 🚓 ε σχυ λευ σας τον Α δην μη πει ει ρα σθεις υπ αυ του ς υ πην τη σας τη Παρ == 10-210-2-10-2 θε ε ε νω διο ρου ου ου με νος την ζω ην κ ο α να στας εκ τω ων

Τρόπος λ γ΄. ἢ βαρύς ηη Γα.

η της φθο ρα ας δι α πει ραν κυ

ο φο ρη σχ σχ ηη κχι πχν τε χνη μο νι λο γω σαρ κα δα νει σα σα q Μη τηρ α χει ει ον του α στε κτου χω ρι ον του α πει ρε πλαστερ γου σου σε με γα λυ υ νο ο μεννη ε ο ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ γο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου α TEE E $\lambda \nu$ $\sigma \alpha \varsigma$ TW $\Sigma \tau \alpha \nu$ $\rho \omega$ $\sigma \sigma \nu$ K ショイーショショショーーラ τον θανα τον η νε ω ξας τω λη στη τον Πα ραδει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη >>1001-16-1-1831-3131 νον με τε βχ λες και τοις σοις α πο στο λοις κη

ρυ υτ τειν ε πε τα ξας η η ο τι α τω κο ο σμωωτο με γα ε ε λεε ος ηη ς της η μων α να στα σε ως θη σχυρισματους επισοι πεποιθο οシーニンストリクシーーーー τας Πα νυμνη τε εκ λα κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε η συ γαρ τες υ πευ θυ νες τη α μαρ τι α ε σω σας τε χου ου σα την σω τη ρι ι αν η προ το ο ο νος και με τα το κον με νεις ου ου σα Παρ θε ε νο ο ο ο ο ος

τα πο δω σω μεν τω Κυ ار و داد کے اور داد کے اور داد کی ρι ω περι παν των ων αντα πεδω χενη ساد در ادر کادر کارے ا μιν ηη δι η μας Θε ο ος εν αν θρω ω ποις η δι α την χα τα φθα ρει σαν φυ σιν ο λο γος σαρξ ε γε νε το وسوسا بسيوكا يع العسامير له سهرا και ε σκη η νω σεν εν η μιν τη προς τους α χα ρι στους ο ευ ερ γε της προς τους αιχ -1-10010-501-1-16.01 $\mu\alpha$ $\lambda\omega$ tous o ϵ ϵ $\lambda\epsilon\nu$ $\theta\epsilon$ $\rho\omega$ ths τους εν σχο τει κα αθη με ε νους ο Η λι ο ος της δι χαι αι ο συ υ υ νης η η ε $\pi\iota$ ton Stau fon 0 a $\pi\alpha$ $\theta\eta\varsigma$ e $\pi\iota$ ton A α δην το φως ε πι τον Θα να τον

η ζω η η α να στα σι ι; δι α τους πε σο ον τα; ηη προ; ον β η σω ω μεν ο Θε ο ος η μων δ ο ξ α α σοι η η

Τρόπος λ δ΄. Κ Νη

ωτον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δε ενδρονος δι ου ου νυν υ ψου με ε νου προσ χυ

νου ουν τες αυ τον σε με γ χ λυ νο ο μεν εν λου του ουρ γη ται δε ενδρονος γου ουρ το του ουρ γη ται δε ενδρονος γου ουν τες αυ τον σε με γ χ λυ νο ο μεν εν γη πε εν γου προσ χυ

παρ θε νι α χαι ξε νον ται αις παρ θε ε

νοι; η παι δο ο ποι ι α η ε πι
σοι οι Θε ο το ο χε αμ φο τε ρα ω
χο νο μη η θη ή δι ο σε πα σαι αι φυ
λαι τη ης γης α παυστως με γα λυ νο ο μεν η

Τρόπος λ ζί Νη 🕒 ηη Γα.

ε ος Κυρι ος και ε πε ε φα α

νεν η η μιν ευ λο γη με νος ο

ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου

ε υ σπλαγχ νος τα φην κα τε δε ε ε ξω τρι

η η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω ω σης των πα θων η ζω η και η α

να στα σις η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι η η

Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ'. $\ddot{\eta}$ Νη.

εν μνη μει ει ω Λ Ι ου δαι οι οι σε ε και ως νε κρο ον πνου ου ουν τα στρα τι ω ται αι σε ε ε φυ λατ τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα γι σαν το αλ λα α νε ε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ σιαν ταιςψυ χαι αις η η η η μων

ΑΣΜΑΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑΚΑ

- washing

Ρυθμός τετράσημος Τρόπος λ α'. ἢ Πα $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{\sqrt{2}}$ $\frac{4}{\sqrt$ αυ γης q ω χρο ο ον ο πο ο τα αν δυ υ υ ση ά και ε ε ε πι πνευ ε ευ ση τη η ης νυ κτος ἢ η α α αυρα η η η τερ πνη ά η α α αυρα η η η τερ πνη α $\frac{3}{4}$ ο ταν ο υ πνος ο γλυ χυ; τα βλε ε φα ρα σου κλει ει ειση ή δεν ει σαι μο νος

α αγ γε λος α εγ γυ υς σου α α γρυ πνει α α αγ γε δεν ει σαι μο νος α αγ γε

λος ά εγ γυ υς σου α α γρυ πνει

π 9

"Ω, μή φοδήσαι ἄν πυχνὸν σὲ περιδάλλη σχότος! αὐτὸς ἐπὶ τῆς χλίνης σου προχύπτει τρυφερός, "Ω, μή φοδήσαι, ἄν ήχη σφοδρὸς θυέλλης χρότος, χρυφίως σὲ στεγάζουσι τὰ θεῖά του πτερά.

Γλυχύς, ἀόρατος καθώς άβρὰ πνοὴ γαλήνης εἰς τὴν ψυχήν σου ἀρετὴν κ' εὐσέβειαν ἐμπνέει, κ' εἰς κακὴν πρᾶξιν ἂν ποτὲ τὰς χεῖράς σου μολύνης, σὲ ἀτενίζει λυπηρῶς καὶ θλίβεται καὶ κλαίει.

*Ω, φίλε μου, οὐράνιε, ὧ φύλαξ ἄγγελέ μου, ὅστις τὴν νύκτ' ἀόρατος ἐγγύς μου ἀγρυπνεῖς: μυρία ἔτη φύλαττε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κόσμου, τοὺς ὁρατοὺς ἀγγέλους μου,τοὺς φίλους μου γονεῖς!

Ρυθμός τρίσημος Τρόπος 6'. $\stackrel{3}{-}$ Δι.

Η λθ ε σπε ρα και χυ νον ται σκο τη $\stackrel{6}{-}$ ηλθ ε σπε ρα σι γα ολ η φυ σι; $\stackrel{6}{-}$ το ο πτη νον εις τα δα ση υ πνωτ τει $\stackrel{7}{-}$ κε ε λα δει

μον η αυ ρα χιη βρυ σις <math>χε ε λχ δει μον η <math>αυ ρα χιη βρυ σις

Ή σελήνη ἀνέτειλεν ήδη, αί ἀχτῖνες γελοῦν αί χρυσαί της, πλήν δεν δύναται, φευ, νά τήν ίδη, δ τυφλός καὶ χωλαίνων ἐπαίτης. Σωρὸς ἄστρων ματαίως ἀστράπτει μάτην ἔχ' ἡ ἡμέρα αὐγήν, δι αὐτὸν μαῦρον χάλυμμα θάπτει καὶ ἡλίους καὶ ἄστρα καὶ γῆν. Ή πνοὴ τῶν ἀνέμων τὸν δέρει, βαίνει πλάνης, γυμνός καὶ πεινῶν, καὶ μυρία δεινά ύποφέρει, αλωνίως θρηνών και πονών. *Ηλθ' ἐσπέρα καὶ χύνονται σκότη, εξμ' ἐπαίτης, τὸν οἶχτον ζητῶ, άδελφοί! δότε ὅπως καὶ ὅτι, έν ψιχίον μ' άρχεῖ χαὶ αὐτό. 'Αδελφοί, δότε, δότε καὶ βλέπει του Θεου ὀφθαλμός ἀγρυπνῶν, αύτου είθε ή γείρ νὰ σᾶς σκέπη άπὸ πόνων, χινδύνων, δεινῶν. Δότε κ' είθε ο χρόνος ο γέρων νὰ σᾶς φέρη χαρὰν διαρκῆ, κ' είθε πάντοτε τὄμμα σας χαῖρον ν' ἀπολαύση τὸ φῶς τὸ γλυκύ.

Ρυθμός δίσημος

Τρόπος 6'. 🖐 Δι.

 $\frac{2}{4}$ ου Πα σχα η χρυ ση η η αυ

γη μου σχες γλυ χο ο ο μοι ρα α α α δει

σο ο ος η Γη η ώ δρο σο λου

σμε ε ε νος μοι α α α ζει ώ δρο σο

λου σμε ε ε νος μοι α α α α α α α ζει ώ δρο σο

'Αστέρια σπάνια κυκλοῦν σ' τὸ πέλαγος νὰ δύσουν, λυπητερὰ γρυσοφιλοῦν τὰ σύννεφα πρὶν σδύσουν. Χρυσανεδαίνει γελαστὸς ὁ ἥλιος ἀπ' τὸ κῦμα

καθώς ἀνέτειλ' ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸ μαῦρο μνῆμα.

Χαμογελά γλυκά ή γη φωτοπλημμυρισμένη καὶ σ' τὰ λουλούδια ή αὐγή μαργαριτάρια ραίνει. Θάλασσα, γη καὶ οὐρανοί, ἀνθοὶ 'ποῦ δροσοθάλλουν, ὅλα θαρρεῖς μὲ μιὰ φωνἡαΧριστὸς ἀνέστη»ψάλλουν!

Ρυθμός τρίσημος (ἀργότατον) Τρόπος γ΄. ηη Γα. $\frac{3}{4}$ ε ος Θε ος με γα λος δυ να

τος πω χει χρυ σο εις τον αι θε ε ρα θρο νο τη Γη Ου α ζει με ε να βλε εμ μα μο νο τη ε ξου ου σι α α ζει με ε να βλεμ μα μο νο

Θεός, Θεός μεγάλος, δυνατός!
ἄχ, πῶς Τὸν ἀγαπάει ἡ ψυχή μου!
ἀχούει σ' ἄν προσεύχωμαι Αὐτὸς
μ'ἀγάπη πατριχή τὴν προσευχήν μου.

Αὐτὸς ἀπὸ κινδύνους καὶ δεινὰ ἐδὼ σ' τὴν γῆ τὰ τέκνα Του φυλάει, Αὐτός, Αὐτὸς τὴν νύκτα σκοτεινὰ ἐπαγρυπνεῖ σ'τοῦ ὀρφανοῦ τὸ πλάϊ,

Αὐτὸς ἀγάπης φλόγα μαγική, τὸν ἥλιο Του κάθε αὐγὴ μᾶς στέλλει καὶ πάντ' ἀγάπης αἴσθημα γλυκὸ νὰ βασιλεύη σ' τὴν ψυχή μας θέλει. Αὐτὸς τὰ ρόδα, τ' ἄνθη μᾶς σχορπᾶ, Αὐτός, Αὐτὸς χαθε χαλὸ μᾶς δίνει "Αχ! ἡ χαρδιά μου πῶς Τὸν ἀγαπᾶ, πῶς Τὸν λατρεύει μὲ εὐγνωμοσύνη!

Τρόπος δ΄. κ Βου. Ρυθμός τετράσημος φ ταν πο τε α α μαρτη μα ή η χειρ σας δι ι ι α α πρατ τει κ και αι την α γνην σας α α α α α πει λει α ψυ χην να κη η η λι δω ω ω ση ο ψυ χη η ην να κη η η λι δω ω ω ση κ γε λα α ο δαι αι μιων ο ο κα κος κ ος τις πα ρα α φυ λα α ατ τει Α΄ το κα αλ λι τε εχνη μα του ου πλα στου βε δη λω σης

πλα στου βε ε δη λω ση & κα αλ λι τε εχ νη μα του ου

"Οτ' ή ψυχή σας ναυαγεῖ ἐπ' ἡθικοῦ σκοπέλου, ἀπόκρυφος δὲν χύνεται εἰς τὴν ψυχήν σας λύπη; εἶν' ἡ κρυφία οἰμωγὴ τοῦ φύλακος ἀγγέλου, ὅστις πετἄ πρὸς τὸν Θεόν, τὸ σφάλμα σας νὰ εἴπη!

Μέλος Παμφυλικόν, χρόα του λ α΄. τρόπου ι Πα.

Ρυθμός τετράσημος

 $\frac{4}{4}$ $\frac{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$

ε νη ο να με χαι δευ η σα α αν πε ρα Ϋ η α α αυ ρα μυ ρω με ε ε ε ε νη

> Νὰ μὲ χοιμίζ' ἡ σιωπὴ σ' τῆς νύχτας τὴ γαλήνη, καὶ ή αὐγή ή χαροπή δροσουλα νὰ μὲ χύνη. Κί' ὅταν τὸ φῶς της τ' οὐρανοῦ τὰ σύννεφα χρυσόνει, κί 'εἰς τὴν χορφοῦλα τοῦ βουνοῦ τὴν ἀντιλιὰ ζαπλόνει.

> Είτα ο πέμπτος στίχος είς ρυθμόν τρίσημον

α φθα νω με γορ γο ο φτε ρο στον αργυ ρον αι θε ε ε ρα ζ να ψα αλλω α ή σμα ι ε ε ρο τη στου κο ο σμου τον η ΙΙα τε ε ε ρα ηη στου χο ο ο σμου τον ης , ΙΙα τε ε ε ε ρα π Æ Τρόπος ὁ αὐτὸς

συ νε φαρ γυ ρω ω ω ω νει η χαι τη η η χορ φα α τε ξυ πνα τε ξυ ταη δο νι κι λει ξυ πνα τε ξυ πνα τε ξυ τα δο νι δια η σχο λη ξυ σας προς σας προς με νει παι αι δια η η σχο λη

'Αρχίζ' ή βρύσι νὰ κυλᾶ νεράκια κρυσταλένια καὶ ραίνει σ' τἄνθη τ' ἀπαλὰ δροσοῦλα διαμαντένια. Ευπνᾶτε, ξυπνᾶτε! κὶ ή βρύσι λαλεῖ ἐμπρός! σᾶς προσμένει, παιδιὰ ή σχολή.

Παιδιά ξυπνᾶτε, μή πολύ σἄν ὀχνηρά χοιμᾶστε!
τὴν νύχτ' ἀρῆστε τὴ θολή χαὶ τὸ βιδλίο πιᾶστε:
Ευπνᾶτε, ξυπνᾶτε τ' ἀηδόνη λαλεῖ
ἐμπρός! σᾶς προσμένει παιδιά ἡ σχολή.

Ρορῶντας μέλι νὰ βομδῆ ἀρχίζει τὸ μελίσσι καὶ τ' ἀεράκι θορυδεῖ ἐκεῖ σ' τὸ κυπαρίσσι

Ευπνᾶτε ξυπνᾶτε κὶ αὐτὸ σᾶς λαλεῖ, ἐμπρός! σᾶς προσμένει παιδιὰ ἡ σχολή.

Δοξολογῆτ' ἀπ' τὴν καρδιὰ τὸν Πλάστη καὶ Θεό σας κ'ὕστερα τρέξετε, παιδιά,μὲ πόθο σ'τὸ σχολειό σας. Ευπνᾶτε, ξυπνᾶτε! ξυπνᾶ ὅλ' ἡ γῆ κὶ ὁ Πλάστης τὴν βλέπει καὶ τὴν εὐλογεῖ.

Κτυπὰ ἡ ὥρα τῆς αὐλῆς ἀκοῦστε πῶς σᾶς κράζει εἰς τὰ θρανία τῆς σχολῆς κ' ἐκείνη σᾶς φωνάζει. Κτυπὰ! μὲ μεγάλη σᾶς κράζει φωνή:
—«Νὰ 'διοῦμε πιὸς πρῶτος παιδιὰ θὰ φανῆ!»

Ρυθμός τρίσημος (ἀργότατον) δ αὐτὸς τρόπος Πα.

Μα να του κο σμου Πα να για ή ε ε ε

σε να οι θλιι με ε νοι ἢ ε χου

νε σκε πη και χα ρα κελ πι ιδα τη η; ει

ρη η η η νης ή συ των ψυ

χω ων Βα σι ιλιισ σα ή φω το

ο στε φα α νω με νη ἢ πα

 $χ_0$ $ν_0$ $ν_0$ $χ_0$ $χ_0$

Ναί! τὸ παιδάκι τ' ὀρφανὸ τὸ μαυροφορεμένο 'ποῦ τὸ ψωμὶ μὲ δάκρυα πικρὰ τοῦ πόνου βρέχει, σ' ἐσὲ τὸ μάτι του γυρνᾶ χλωμὸ καὶ φοδισμένο, 'Εσὲ μητέρα του γλυκειά, ἐσὲ μητέρα ἔχει.

Κὶ ὁπόταν σφάλμα μέσα της πιχρὸ χρυδ' ή χαρδιά μου, ποῦ 'ς τὸν Θεό της δὲν τολμῷ νὰ τὸ ὁμολογήση, σὲ Σένα γονατίζοντας λαλῶ τ' ἀμάρτημά μου, νὰ μεσιτεύσης Σοῦ ζητῶ γιὰ νὰ μὲ συγγωρήση.

Ρυθμός πεντάσημος (7) (ἀργῶς) ὁ αὐτὸς τρόπος Πα.

δ ως τον λυπουουμαι τον τυ φλο ο ο
που σι γα να α α δια δαι αι νει
που θλι δε ρα α πα ρα πα τει ει ει η

και μον ο λο ο σκυφ τος κρα τει ει ει μῦα $\frac{3}{4}$ γοργώς. $\frac{3}{4}$ γοργώς. $\frac{3}{4}$ βε ερ γα λυ υ γι σμε ε ε ε νη

*Αν λάμπ' ὁ ἥλιος ὁ χρυσὸς καὶ τ'ἀργυρὸ φεγγάρι,
*Αν ἄνοιξις γλυκογελῷ, μὲ μύρια λούλουδ' ἀπαλῷ
μὲ παραδείσου χάρι,

*Αν ροδοδάφη ή αὐγὴ τἄσπρου βουνοῦ τὰ χιόνια, τί ἀφελοῦνε στὸν τυφλό,ποῦ ζῆ σ' τὸ σκότος τὸ θολό, σ' τὴν νύκτα τὴν αἰώνια;

Δὲν βλέπει τὸ χαμόγελο σ' τῆς μάνας του τὰ χείλια, τὸν ἀδελφό, τὴν ἀδελφή, που μὲ ὁλόδακρυ μορφὴ χάδια του κάνουν χίλια.

Μέλος φλογερόν. Χρόα τοῦ 6'. Τρόπου 😁 Δι.

Ρυθμός τρίσημος

χω καιαιχα θω ς μηπως σφα α αλ κου να αρ νη θω ς φυ λα ξον ον με μου να αρ νη θω ς φυ λα ξον ον με βου ον με βου

Μεταξύ πολλών φροντίδων, καὶ μυρίων μεριμνών τὸν καλλίτερόν μου φίλον, τὸν Σωτῆρα λησμονών ἀπατῶμαι καὶ πλανῶμαι τὰ τοῦ κόσμου ἐκζητῶν

Δός μοι χάριν ν' ἀπόχρούσω τὴν ματαίαν ήδονὴν κάλεσόν με ᾶς ἀχούσω τὴν γλυκεῖάν μου φωνήν. παραιτοῦμαι καὶ ἀρνοῦμαι πᾶσαν χλίσιν σαρχιχήν.

*Ας ἐμδῶ εἰς τὸ ταμεῖον ὡς εἰς τόπον ἱερόν, καὶ ἐκεῖ τὴν θύραν κλείων καὶ θερμῶς παρακαλῶν Τὸν Χριστόν μου καὶ Θεόν μου ἀπαντῶ εἰς τὸ κρυπτόν.

Μέλος φλογερόν. Χρόα τοῦ 6΄ τρόπου 😁 Νη, Ρυθμὸς τρίσημος

 $\frac{4}{3}$ $\alpha \quad \eta \quad \delta \sigma \quad \nu \eta \quad \psi \alpha \quad \alpha \quad \alpha \lambda \quad \lambda \epsilon \iota \quad \stackrel{\triangle}{\sim} \quad \tau \eta$ $\eta \epsilon \quad \gamma \eta \epsilon \quad \tau \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \lambda \lambda \eta \quad \stackrel{\vee}{\sim} \quad \tau \eta \quad \eta \nu \quad \varphi \iota \quad \sigma \iota$

Μέσ' σ'τὰ χορτάρια, μαργαριτάργια,
ή κρυσταλένια βρύσι σκορπῷ
ζωὴ ἀκμαία, καὶ μύρα νέα,
ποτίζει τἄνθη τὰ χαροπά.

Φιλίουντ' οι κλώνοι, και βαλσαμόνει τ' άγνὸ ἀέρι τριανταφυλλιά, ώσὰν μικρούλα, φορεῖ νυφούλα, λευκὸ στεφάνη πορτοκαλιά.

'Αχους φλογέρα, σ' τὸ λόφο πέρα, 'που μαγευμένη χύνει λαλιά; μιὰ βοσχοπουλα πλάϊ σ' τὴ μυρτουλα μὲ τὰ χυμένα παίζει μαλλιά. Γλυχειὰ χοπέλλα παίζε καὶ γέλα
ὅσο ἀνθίζει καὶ χαίρ' ἡ γῆ.
φτερούγαις ἔχει πετὰ καὶ τρέχει,
ἄνοιξη, νειότη, χρυσὴ αὐγή・

Μέλος φλογερόν. Χρόα τοῦ 6΄ τρόπου - Νη Ρυθμὸς πεντάσημος (ἀργότατον).

τον νοι μου ουν ται τα παι δία α

μες το λευ χο ο τους στρω μα αγ γε λοι χα

α τε δαι νε σι ι απ του ρα νε ε των

τρυ φε ρω ων παι δι ω ω ων των τρυ

φε ρω ων παι διων

φος εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρου πεντασήμου Ρυθμοῦ κατ' ἀρχὰς ας ψαλλῆ οὕτω. Υη

χ Ο ταν κοι μου ούν ται τα παι δία α

με; το λευ κο ο τους σρω μα αγ γε λοι κα α τε βαι να σι ι απ του ρα νου ου το δω ω ω μα τον υ πνον να α φυ λα ξω νε ε των τρυ φε ρω ων παι δίω ω ω ων των τρυ φε ρω ων παι δίων

"Οταν κοιμούνται τὰ παιδιὰ καὶ ἀγρυπνούν τἀστέρια, "Αγγελοι καταβαίνουνε του Πλάστου περιστέρια, δροσιὰ νὰ τὰ σκορπίσουνε καὶ μύρα λουλουδιών.

Ρυθμός τρίσημος

Τρόπος ὁ αὐτὸς 🖐 Νη.

 $\frac{3}{4}$ σν και ρο ο ον σα ας μη χα α νε τε $\frac{3}{4}$ α αχ με ζη η η λο παι δη α α α ερ γα σθη τε $\frac{3}{4}$ ο ον νη ροι κηα μα θει ει εις α αν γε νη τε $\frac{\Delta}{4}$

Τί σ' τὸν κόσμον αὐτὸν ὡφελεῖ

ἐὰν ζῆς ἀμαθής σὰν τὸ ξύλο;

"Αχ! σπουδάστε, παιδιά μου μὲ ζηλο

τιμή ἔχ' ή παιδεία πολλή!

Ο άγράμματος είναι γιαλί

καὶ διαμάντι λαμπρό ὁ σπουδαῖος,

την παιδει' ας ζητη κάθε νέος,

τιμή ἔχ' ή παιδεία πολλή!

Τὸν χαιρό σας μὴ χάνετε!

άχ, μὲ ζῆλο, παιδιά, ἐργασθῆτε·

όχνηροί κι άμαθεῖς ἐὰν ζῆτε,

δυστυχεῖς θ' ἀποθάνετε.

 $\frac{3}{4}$ ε γα ζου ει ει ναι συ νε χης α γων ο βι ι ος ου τος η η ερ

ως νόμον ἔχε τῆς ζωῆς νὰ κινηθῆς νὰ δράσης.

εἴν' ἡ ἀργία ἡ νωθρὰ πηγὴ κακίας πάσης.

φεῦ! οὕτω καὶ τὸν ὀκνηρὸν τὸ ὄνειδος μολύνει.

Νὰ μένη νῆστις ὁ ἀργῶν, ὁ θεῖος Παθλος λέγει·
ό ξένος ἄρτος, ὀχνηρέ, τὰ χείλη σου δὲν φλέγει;
μ' ίδρῶτα μόχθων εὐγενῶν τὸν ἄρτον σου νὰ βρέχης,
τὸν ἄρτον χαὶ τὸν ὅπνον σου γλυχύτερον θὰ ἔχης.

Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰγαθὰ πωλοῦνται ἀντὶ πόνων ἐργάζου, φίλε! τὸ κακὸν ποτὲ μὴ πράξης μόνον τιμίως πλούτει, μὴ ποτὲ κρατήσης ξένον χρημα καίει τὰς χεῖράς σου αὐτό, εἶν ἀδικίας κρῖμα.

> Μὴ θέλε πλούτη ἄπειρα ἀχόρεστος ν' ἀθροίσης, ἀλλὰ μὴ στέργε χαὶ ἀργὸς μὲ ἔλεος νὰ ζήσης. κλέπτεις τοὺς ἄλλους παρ'αὐτῶν τὸν ἄρτον ἂν προσμένης ἐργάζου μᾶλλον χ'ὺπὸ σοῦ ἂς τρέφηται ὁ πένης.

Μὴ θέλε πλούτη ἄπειρα ἀχόρεστος ν' ἀθροίσης ἀλλὰ μὴ στέργε καὶ ἀργὸς μὲ ἔλεος νὰ ζήσης. ὡς μέλισσα φιλόπονος θησαύριζε τὸ μέλι, πλουτῶν μετρίως σεαυτὸν καὶ τοὺς πτωχοὺς ὡφέλει.

Ρυθμός δίσημος

Τρόπος δ αὐτὸς κ Νη.

Χιών πίπτει κ' ἐμαράνθη τἄλσος ὡχριῶν Καὶ ἐξέλιπον τὰ ἄνθη ἐκ τῶν πρασιῶν.

Πίπτει καὶ πενθοῦν οἱ κλῶνες εἰς σιγὴν νεκράν τῶν δασῶν αἱ ἀηδόνες ἔφυγον μακράν.

Είς ξηρά πεδία πίπτε, παγερά νιφάς, κ' εἰς λευκὸν μανδύαν κρύπτε λόφων κορυφάς. *Αν δὲν πέσης δὲν θ' ἀνθήση τὸ χλωρὸν βουνόν, οὐδὲ στάχυς θ' ἀναζήση εἰς ἀγρὸν γυμνόν.

Εἶν' ή καλλονή ποικίλη τῶν ἐνιαυτῶν, 'Ο Θεὸς πᾶν ὅ,τι στείλη εἶν' εὐλογητόν. Ρυθμός τετράσημος

Τρόπος δ αὐτὸς ἢ Νη.

 $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{7}{4}$ $\frac{7$ νο οι ει χε ε ε το προ σω πο ο ο χλο μο κ και στη η η μορ φη η η του το ο ο ο καυ μο ει δα ζω γρα φι σμε ε ε νο δ χει μω να ας νυ κτα σι ι ι ι την φυυυ υ σι ς με σα α σο λο θερ μη η φω λία κ λην κα α α κοι μου ου ουν ται τα α α α που λια σε μαυ ρο κυ πα ρι ι ~ 121 \sim Tpionmos $\frac{3}{4}$ ι σι **η** - 200

/33/91

ει χε σκλη ρο την πε τρα μα ξι λα α α ρι ή και ω σαν δα κρυ θλι ι δε ρο τη κου φω ως ω χρο κ κυ λου ου σε το φεγ γα α α α ρι ή κυ λου ου σε το φεγ γα α α α ρι ή κυ

"Ονειρα ἔθλεπ' ἀργυρᾶ τὸ δύστυχο κ' ἐγέλα
"Αχ! ἔβλεπε πῶς μὲ χαρὰ
ἡ Μάνα τοὔδινε φτερὰ καὶ τοῦ ἐφώναζ' ἔλα!

Έξύπνησε ἀπ' τὴν χαρὰ καὶ φώναξε «Μητέρα»! ἄχ! σ' τὴ σιγὴ τὴν φοδερὰ τοῦ ἀπεκρίθη θλιδερὰ τὸ βόγγημα τ' ἀέρα!

"Αχ! τί σπαραχτική φωνή, τί μαθρο καρδιοχτύπι!
πόσο τὸ στῆθός μου πονεῖ!
«μάνα» νὰ κράζη, νὰ θρηνῆ, κ' ἡ μάνα νὰ τοῦ λείπη!

"Ας ήμπορούσα νὰ γενῶ ἐγὼ γλυκειὰ μητέρα,
σ' τὸ πονεμένο τ' ὀρφανὸ
καὶ νὰ ξεχνᾳ κάθε δεινὸ σ' τὰ στήθια μου 'δῶ πέρα!

Ελα φτωχάκι μου χλωμό εἰς τὴν ἀγνὴν μ' ἀγκάλη
νὰ σε ζεστάνω μὲ καϋμὸ
σ' αὐτὸ τὸ στῆθος τὸ θερμὸ ὅπου γιὰ 'σένα πάλλει!

Κι' ἂν τίποτ' ἄλλο πειὸ πολὺ δὲν ἔχω νά σου δώσω, κᾶν μὲ ὁλόθερμο φιλὶ ἀπ' τὴ ματιά σου τὴ θολὴ τὸ δάκρυ νὰ στεγνώσω!

Ρυθμός τετράσημος (γοργῶς) Τρόπος ὁ αὐτὸς ἢ Νη.

4

Φ ε λω να ψαλ λω του Θε ου το ο

νο μα να ψαλ λω κ ο νο μα με γα

σαν α αυ το ἢ και α γιο και ευ λο γη η

το ἢ δεν ει ναι δεν ει ειν α αλ λο κ δε εν

ει ναι δεν η ει ειν α αλ λο

"Ας ήμουν βρύσι δροσερή σ' τη λαγκαδιά 'κετ κάτου καὶ μὲ τὸ κυμά μου τάγνὸ

π' ἀντανακλᾶ τὸν οὐρανὸ νὰ ψάλλω τὄνομά Του!
"Ας ήμουνε γλυκὸ πουλί, τὴ νύχτα στὸ φεγγάρι,
μέσ' σ' τὰ κλαδιὰ ποῦ κατοικῶ

τὸ ὄνομά Του τὸ γλυκὸ νὰ κελαϊδῶ μὲ χάρι "Ας ἤμουν ἄγγελος ἁγνός, σ' τὸν οὐρανὸ σιμά Του μὲ τὰ χρυσάργυρα φτερὰ

καὶ μέρα νύχτα λιγυρὰ νὰ ψάλλω τὄνομά Του. Μὰ κι' ἄν δὲν εἶμαι ἄγμέλος σ' τὸν κόσμον ἐδῶ χάμου νύχτα καὶ 'μέρα θὰ λαλῶ

τόνομα αὐτὸ τὸ ὑψηλὸ ποῦ ἀγαπῷ ή καρδιά μου!

AXMA

ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Α. Μ. ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟΝ

ABAOYA XAMHT XAN

Μέλος παμφυλικὸν (ἀργότερον) Χρόα του $\frac{\lambda}{\pi}$ α΄. ή Πα.

ιιν για σα σι ι ι ι ι ειιιν ς φαααχρού ου ου ου ου ου ου τζι γαααααααααααα αν ἢ φα α α χρου ου ου σα α αν ου ου ου ου ου τζι χαν δ αα μη η η η η η ην "Ετερον έλληνιστί. Ρυθμός τρίσημος (ἀργῶς)

Pυθμὸς τρίσημος (ἀργῶς) Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ δ΄. $\frac{\lambda}{6}$ Νη.

τα νε ε ε φη χρυ σο ο προ δαι αι νει φω το ο λαμ πης ηη ε δω ω ο A α α ναξ το βη μα στε ε ε φει και πα ρε λ α α αυ νει με τα α πομ πης φει με τα α συ νει με φει και πα α ρε φει και φει και φει και φει και φει φει και φει φ

Ρίψατε ρόδα, δάφνας, μυρσίνας,

κρίνα σκορπίσατε δροσερά!

έδῶ ἀστράπτουν δόξης ἀκτῖνας

ε βασιλεύς μας λαμπρός περᾶ.

'Οποία δόξα, όποῖον κλέος,

όποία χάρις όποῖον φῶς!

καθώς ὁ ήλιος εἶν' ώραῖος

χαὶ τοῦ ἡλίου εἶν' ἀδελφός.

 K_{2} ' $\dot{\omega}_{\varsigma}$ els èxetion pthum coreía

ύμνους τονίζει καθώς φανή.

ή παιδική μας ήδη καρδία

μ' εύγνωμοσύνην Αύτὸν αἰνεῖ.

Ίδου τὸ ἄσμα τῶν χαρδιῶν μας,

مستناط

λαμπρόν, εὐδαίμονα, εὐκλεή,

τὸν "Ανακτά μας τὸν "Ηλιόν μας
τήρει Θεέ μου ἐν τῆ ζωῆ.
Σὺ μόνον μείζων ἐκείνου εἶσαι
μόνον ἐμπρός Σου γονυπετεῖ,
ἐν τῆ ζωῆ του ἀφθόνως χύσε
ὅ,τι ἡ χείρ Σου καλὸν κρατεῖ.

Q A H

EIE THN

Α. Θ. Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

KONZTANTINON TON E'.

Ρυθμός πεντάσημος (ἀρχῶς) Τρόπος ὁ αὐτὸς ἢ Νη. $\frac{5}{8}$ χωρη γε ε Παν υ ψι στε υ γει ας και αι σο φι ι ας η δε ο με θα ε πι δλε ψον α πο των ου ου ρα νι ων δε ο με θα ε ,πι δλε ψον α γοργότατον $\frac{3}{4}$ πο των ου ου ρα νι ων

Φρούρει τὸν 'Αγιώτατον μέγαν ἡμῶν 'Εθνάρχην ἔν' ἀσφαλῶς τὸ ποίμνιον σώζη τὸ λογικόν. Ποίησαι πολυχρόνιον, Θεέ, τὸν Πατριάρχην, ἀκλόνητον σ'τὸν θρόνον του τὸν Οἰκουμενικόν! 'Αμήν!

Είς Εύεργέτας.

Ρυθμός τετράσημος (ἀργῶς) Τρόπος ὁ αὐτὸς κ Νη.

 $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{5}$ $\frac{4}$ Θε ον τον πλα α στου συρ γον ηη τον τωνο λων φωτο δο ο ο την της σο الاردوداد، الله المالية المردوداد، الله φι ας χο ο ο ρι γον κτης σο φι ας χο $\frac{3}{4}$ γοργότερον τρίσημος $\frac{3}{4}$ pe e you de του ους η μων προ στα τας ζία α α δελ φου ους ο μο ο γε νεις ηη και ε φο ρους κιε ευρ γε τας γη τη ης σε πτη ης η μω ων σχο λης κ τη ης σε πτης الزاودهاج η μω ων σχο λης

Μὲ τὰς πτέρυγάς Του σχέπη κ' ἐς ἀεὶ περιφρουρῆ κι εὐλογῆ αὐτῶν τὰς πράξεις τῆ ἁγία του χειρί. ἄφθονον δὲ εὐτυχίαν χαὶ ὑγείαν χορηγῆ

καὶ βουλὰς αὐτῶν αἰσίως εἰς πᾶν ἔργον ὁδηγῆ. Ζῆτε ζῆτε κηδεμόνες, ζηλωταὶ ὁμογενεῖς

καὶ ἡ ῷδε ἀθροισθεῖσα ἀδελφότης εὐκλεής.

Προστατεύσατέ μας ήδη, ὧ προστάται, τὰ άγνὰ τὰ τεχνία σας τἀθῶα τὰ μιχρὰ τὰ ταπεινά.

Καὶ ἐμπνεύσατέ μας ζῆλον, ζῆλον τὸν τῆς ἀρετῆς ζῆλον ἀχραιφνοῦς παιδείας, τῆς παρ' ὅλων ποθητῆς.

Είς τούς Τρεϊς Ίεράρχας.

Μέλος παμφυλικόν.

Ρυθμός τετράσημος (ἀργῶς) Χρόα τοῦ $\frac{\lambda}{\pi}$ α΄. $\frac{\lambda}{6}$ Πα. $\frac{4}{4}$ $\frac{4}{4}$

τη α πει ρω σου ου ου σο φιι ι ι ι α $\frac{\lambda}{\alpha}$ τρι συ πο ο ο στα τε ε ε $\frac{\lambda}{\alpha}$ \frac

Νῦν προσδέχου ἰκετείαν ἐκ χειλέων ταπεινῶν παίδων σου τῶν ἀνυμνούντων

καὶ πιστῶς Σέ προσκυνούντων ταῖς πρεσδείαις διδασκάλων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

«Ωσπερ σήμερον τελουμεν τὴν πανήγυριν φαιδρῶς Χρυσοστόμου, Βασιλείου

καὶ τοῦ θείου Γρηγορίου,

ούς καὶ ἄσματα τιμῶντες ἐκδοῶμεν ἐμμελῶς.

Χαίρετε τῆς Ἐκκλησίας τρεῖς φωστῆρες φεραυγεῖς, οἱ ἀκτῖνας διδαγμάτων

σωτηρίων τε δογμάτων

έχπυρσεύσατε πανσόφως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Τοῖς προστάταις τῶν Σχολῶν μας,ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν, χορηγείη τὴν ὑγείαν

ο Θεός κ' εύημερίαν

άξιώσει δέ τοὺς πάντας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Ρυθμός τετράσημος Τρόπος ὁ αὐτὸς $\ddot{\eta}$ Πα. $\frac{4}{4}$ υπου κα τε δης εις την γην $\ddot{\eta}$ ως $\ddot{\alpha}$

*Ας ἐννοῶ πλησίον μου εἰς πᾶσαν μου ἡμέραν
τὴν νύχτα πλησιέστατα ἐμπνέοντά με πόθον·
νὰ ἐχτελῶ περιχαρῶς πρωΐαν χαὶ ἑσπέραν
τὰς ἐντολάς σου, Ἰησοῦ, μ' εὐλάδειαν χαὶ φόδον.

Βοήθει παρηγόρει με, εἰς συμφορὰς καὶ θλίψεις, συγχώρει καὶ ἐξάλειφε ἀμαρτημάτων πλῆθη κατάπαυε τὰς φοδερὰς τοῦ συνειδότος τύψεις, κ'ἐγγκαίνιζε τὸ πνεῦμάΣου στὰ παιδικά μου στήθη.

Όπου καὶ ἄν προσευχηθῶ ἐνώπιόν μου εἶσαι, καὶ τὸν μικρόν μου, Ἰησοῦ, ὕμνον καλῶς ἀκούεις. Σωτὴρ καὶ Κύριος ὁμοῦ ἀγαπητός μου εἶσαι, ἀγίων καὶ πιστῶν χορδὰς ἀρμονικῶς Σὺ κρούεις.

Έπιφώνημα

το πνευ μα σου το Θει ει ει ον

πνευ μα σου το Θει ει ον

Διά πολύ μικρά παιδία.

Ρυθμός τετράσημος Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ α΄. $\frac{\alpha}{4}$ Πα. $\frac{4}{4}$ την μη τε ρα του χον τα ο Κω σταχης πλη σι α ζει χα λη σπε ρα σου μα μα

α πο μακρυ α φω ναζει τρα λα λα α τρα λα λα α τρα λα α α πο μα α κρυ α φω ναζει τρα λα λα α τρα λα α α α α πο μα α κρυ α φω ναζει η

Έμαθα εἰς τὸ σχολειὸ σήμερα πρώτη φορὰ στὸ καινούργιο μου βιβλίο νὰ διαβάζω καθαρὰ τρα λα λα τρα λα λα, νὰ διαβάζω καθαρά.

Έμαθα γραμματική πρώτη κλίσι καὶ δευτέρα ἔμαθ' ἀριθμητική κ' δλ' αὐτὰ σὲ μιὰν ἡμέρα τρα λα λα τρα λα λα, κ' δλ' αὐτὰ σὲ μιὰν ἡμέρα.

Έμαθα τόσα καλά δὲν 'μπορεῖς νὰ τὰ μετρήσης ἔμαθα κι'ἄλλα πολλὰ πᾶν τ'ἀκούσης θ'ἀπορήσης τρα λα λα τρα λα λα, πᾶν τ' ἀκούσης θ' ἀπορήσης.

Κ'ή μητέρα του του λέγει εἶν'αι γνώσεις σου πολλὲς κάλλιο λίγα νὰ μανθάνης κι' ὀλιγώτερα νὰ λὲς τρα λα λα τρα λα λα, κι' ὀλιγώτερα νὰ λές.

Καὶ σ' τὸν νοῦν σου μὴ περάση πῶς δὲν ἔχανες καὶ λάθη,

κ' ὅπ' ἀχοὺς πολὺ κεράσι

βάστα καὶ μικρὸ καλάθι τρα λα λα τρα λα λα, βάστα καὶ μικρὸ καλάθι.

TIAPAPTHMA

Μέλος Παμφυλικόν

Χρόα τοῦ λ α΄. τρόπου κ Πα. ('Αργῶς) α α γιον πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ι ον άχαι α χω ω ω ω ω ω ω ω και α χω المناح المناطقة λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι $\alpha \vee \alpha \mid \alpha \mid \vee \varepsilon \mid \varepsilon \mid \sigma \varepsilon \mid \omega \varsigma \mid \int_{0}^{\infty} \times \alpha \mid \mu \varepsilon \mid \tau \alpha \mid \tau \circ \upsilon \mid$ $\frac{1}{1} \int_{0}^{\infty} \int_{0$ Ku u u pri i ov q a a

אמנ סנ נו יינונו יינון א χαι δι ι χαι αι ον γιος Α γιος Α γιος Κυυ ρι ι ος Σαβ δα ωθ \ddot{q} πλη η ρη ης ο ουρα νος ξ και η Γη της δο ο ξηη η σου ο ω σα να εν τοις υ ψι ι OTOLS EU NO YN HE VOS O EP XO O ο ο με ε εννς εν ο νο μα τι Κυ ριιιίου ἢ ω σα να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις ε ε ε υ μνου ου ου μεν λ

Σε ε ευ λο γου ου ου μεν Λ Σοι ευ χα ρι στου ου ου με ε εν Κυ υ υ ριι ι ι ε ἢ και δε ω με ε θα α α σου ή ο Θε ος η μω ω س س س υρι ε ε λε ε η η η σον Κυ υ ρι ι ε ε λε ε ε ηη η σον q Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ης ε λε ε ηηη σο ο ο ον α ρα α σχου Κυ υ ριιι ε Τ ω ω πνευ μα τι ι ι σου ή Σοι الان ن ن الان ن الان الان ن الان ن الان ن ن الان ن الان الان

α α α α α α α α μη η ηη ην η α α α α α α α α μη η η ην λη η θως μα κα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ε ο ο το ο ο ο ο χον Α τον α α ει μα κα α ρι ι ι στον και πα να μω ω μηη τον ή και μη τε ε ε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η η μων η την τι ι μι ω τε ε ε ρα αν τω ων Χε ε ρου ου δια ή και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν ς α

η ης α α α α θα α α α α να α α α α α α του ου ου Πα α α イーマットラシーデッショネッショイーシ α α τρο ο ο ος ου ου ου ου ο ρα α α α α νι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου Αααααγιιιι سے ہے ۔ اوسے سے ای شاوسے اوق ہے ου ου ου μα α α α α α α α α ρο ο 1-2-1-221632-11-11 σου ου ου ου ου Χριι ι ι στε ε ε ε ε ε ε ελ θο ο ο ον τε ες εεεεπιιι τη η η η η א אא אונונונוט סט סט סט

τε ε ε ες ς φωωωωως ε ε ε ε σπε ε ρίιι ι νο ο ο ο ν υ υ μνου ου ου με ε ε εν Πα α α α α τε ε ε ε ε ρα α οον και αι αι αι αι Α α α α α γι ι 1 1 1 0 0 C O OV ΠVε ε ε ε $\sum_{\epsilon \in U} \mu_{\alpha} \alpha \alpha \alpha \alpha \theta \epsilon \epsilon \epsilon \epsilon \epsilon \delta 0$ ο ον ααααα ξι ι ι ι ι ノーシーデッションのシシュノーシー ε εν πα α α α α α σιιι ι ι 1-2-11-2-12-21 και αι αι και αι ροι οι οι οι οι οις

υυ υ υ μνει ει ει ει ει ει σθαι αι αι αι αι φω ω ω ω ναι αι αι αι αις al al al al al oi i i al als Si Yi vi UI E E E E E E BE E E E OU OU ου ου ου ου ζωωω ω ηη ην ο ο 81111000000000 -"16-2-3=162313"16-5ο ο χο ο ο ο σμοος σε ε ε δο ο ο ο ξαα α α α α α α α α α α α α α σε ε ε ε δο ο ο $\xi \alpha \alpha \alpha \zeta \epsilon_{\rm I} \epsilon_{\rm I} \epsilon_{\rm I} \epsilon_{\rm I} \epsilon_{\rm I} \epsilon_{\rm I}$

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Pυθμῷ δὲ χαίρομεν, διὰ τὸ γνώριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν καὶ κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως οἰκειοτέρα γὰρ ἡ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου διὰ τὸ ἔθος τρόποις χαίρομεν (᾿Αριστοτέλης).

2 Τὰ μέχρι τοῦδε μουσικὰ Θεωρητικὰ δι ένα ἕκαστον χαρακτῆρα δρίζουσι χρονικὴν διάρκειαν δύο χρονικῶν παλμῶν, ἤτοι μίαν Θέσιν καὶ μίαν Αρσιν, οὕτω π. χ. π τέλεσιν τοῦ ὁποίου θὰ δαπανηθῶσιν ἔξ θέσεις καὶ ἔξ ἄρσεις, ἑνῷ καθ ἡμᾶς ξδαπανῶνται τρεῖς μόνον Θέσεις καὶ τρεῖς Αρσεις, ἤτοι ἀντὶ τοῦ λέγειν Πα, α, α, α, Βου, ου, Γα, σ, Δι, ι, ι, ι, δέον ἴνα λέγωμεν 0 0 0 0 0 πα, α, α, α, Βου, ου, Γα, σ, Δι, ι, ι, ι, δέον ἴνα λέγωμεν 0 0 0 0 σεις, δ τοῦ τοῦ δὲ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ κλάσματος ἄρσις. ὁ τοῦ Βου θέσις, ὁ τοῦ Γα ἄρσις, δ τοῦ Δι θέσις καὶ δ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ κλάσματος ἄρσις.

3 Περί τούτου όρα υποσημείωτιν 9ην, ἔνθα διασαφηνίζεται τδ άνορθόγραφον καὶ ἀνέκφραττον τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν διὰ γοργοῦ οὕτω συνδεδεμένων χαρακτήρων.

4 'Η ρυθμική δύο τινὰ έξετάζει' πρῶτον μέν το κανονικόν τῆς έκτελέσεως τῶν χρονικῶν παλμῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται πᾶσα ρυθμοποιία, ἤτοι πᾶν ἔρρυθμον μουσικὸν ποίημα, ὡς καὶ τὸ ἰσάριθμον τῶν ἐν τῷ ἐμμέτρῷ ἄσματι ἀποδιδομένων ὁμοιομόρφων ποδῶν, δεύτερον δὲ τὴν εὔτακτον σύνθεσιν τῶν χρονικῶν παλμῶν εἰς πόδας.

5 Αί ὑφέσεις καὶ αί διέσεις τιθέμεναι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μελῳδηματος καλοῦνται Γετικαὶ καὶ ἐπεκτείνονται ἐφ' ὅλων τῶν φθόγγων θησαν ούτω
$$\frac{4}{4}$$
 π ι $\frac{5}{4}$ σ ι $\frac{$

Έν τῷ ποδί τούτῳ ἡ ὕφεσις ἐτέθη ἐπὶ τοῦ φθόγγου Δι καίτοι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ποδὶ ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι τέσσαρες φθόγγοι τοῦ Δι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἰσχύει ἡ ἐπὶ τοῦ πρώτου Δι τεθεῖσα ὕφεσις, ἀλλ' οὐχ ἡττον διὰ μόνον αὐτὸν τὸν πόδα ἰσχύει. 'Ως δὲ αί γενικαί, οὕτω καὶ αί μερικαὶ ὑπόκεινται καὶ εἰς τὴν ἀναίρεσιν καὶ εἰς τὰ τροπικὰ σημεῖα.

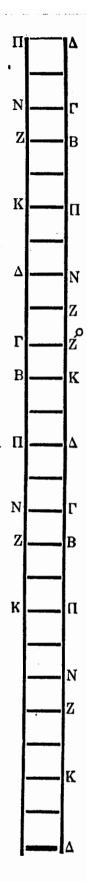
Έν τῷ παρόντι Τρόπω, γενικῶς ὁ φθόγγος τοῦ Ζω τυγχάνει ἡλλοιωμένος διὰ τῆς γενικῆς ὑφέσεως, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ τοῦ Τρόπου τούτου γνησία μελωδική βάσις, ἢ μαλλον εἰπεῖν γνησία κλίμαξ αὐτοῦ εἶναι ἡ κλίμαξ τοῦ Κε καὶ οὐχὶ ἡ τοῦ ΙΙα, ἤτις ὡρίσθη ὡς τοιαὐτηδιὰ τὸν ΙΙλάγιον τοῦ ΙΙρώτου Τρόπον, τοῦθ'ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς πρωτοτύπου διατονικῆς κλίμακος σαφέστατα καταδείκνυται, ὁπόταν τἡν ἐκ τοῦ Κε πραγματικὴν αὐτοῦ μελωδικὴν βάσιν μεταδιδάσωμεν καὶ θέσωμεν αὐτὴν παραλλήλως τοῦ φθόγγου ΙΙα, ὡς φαίνεται ἐν τῷ ἀπέναντι σγήματι.

Διὰ τοῦ παραλληλιτικοῦ τούτου παρατηροϋμεν ὅτι οἱ φθόγγοι Κε Πα, Ζω Βου, Νη Γα, Πα Δι καὶ Βου Κε, εἰσὶ καθ' δλοκληρίαν σύμφωνοι, οἱ δὲ Γα Ζω ἀσύμφωνοι, καὶ τότε θὰ συμφωνήσωτιν οὐτοι, δπόταν διὰ τῆς ὑφέσεως ἀλλοιωθῆ ὁ φθόγγος τοῦ Ζω, ἤτοι καταδιδασθῆ διὰ τῆς ὑφέσεως παραλλήλως τοῦ Γα τότε σαφῶς καταφαίνεται

ότι ή κλίμαξ του Πρώτου τούτου Τρόπου είναι ή του Κε, ήτις είς οὐδένα διὰ τῶν ὑφεσοδιέσεων χρωματισμόν υπόκειται. Διότι υφεσις ή δέησις τεθήμενη έπὶ φυσικοῦ φθόγγου τοῦτο εν τῆ μουσική τέχνη καλείται χρωματισμός, επομένως ή κλίμαξ έκείνη, ήτις φέρει καὶ ήλλοιωμένους φθόγγους οὐδέποτε δύναται νά εἶναι αὐθεντικοῦ Τρόπου κλίμαζ, άλλὰ χρόας τινος, έξ οὐ καὶ τὸ ολοίτα. είτα γε και το αποπραιοτατον μαντικό οι οί αύθεντικοί Τρόποι όδεύουσιν ούχὶ έπὶ κλιμάκων έχουσῶν τὰ τετράγορδα αὐτῶν διεζευγμένα, άλλ έπι κλιμάκων ών τὰ τετράγορδα τυγγάνουσι συνημμένα ώς τοῦτο σαφέττατα παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Κε ἀργομένης κλίμακος, ήτοι Κε Ζω Νη Πα, πρῶτον τετράχορδον, Πα Βου Γα Δι δεύτερον τετράχορδον, άλλὰ συνημμένον μετά τοῦ πρώτου γωρίς νὰ μεσολαβήση έν τῷ μέσφ τῶν δύο τούτων τετραγόρδων καὶ ὁ λεγόμενος διαζευχτικός τόνος, ώς τοῦτο συμβαίνει είς την έχ του Πα κλίμακα, ήτοι Πα Βου Γα Δι, πρώτον τετράχορδον Κε Ζω Νη Πα, δεύτερον άλλὰ διεζευγμένα διὰ τοῦ διαστήματος τοῦ Δι Κε, του διαζευκτικού λεγομένου τόνου, ώς τουτο βλέπομεν επί του παρόντος σχήματος.

6 Τὸ είρμολογικὸν μέλος τοῦ πλαγίου δευτέρου Τρόπου ὡς ἔχει ἐν τοῖς ὑπάρχουσι μουσικοῖς ἡμῶν βιβλίοις φαίνεται ἀνῆκον εἰς τὸν αὐθεντικὸν αὐτοῦ Τρόπον, ἤτοι εἰς τὸν Δεύτερον καὶ τἀνάπαλιν τὸ τοῦ Δευτέρου εἰς τὸν πλάγιον αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἡναγκάσθημεν ἵνα ἀποδῶμεν ἐνὶ ἐκάστω τῶν Τρόπων τούτων τὸ ἀνῆκον αὐτοῖς μέλος ὡς εὕκολος ἡ τοιαύτη ἐφαρμογή.

Μή δυνάμενοι δίμως νὰ εννοήσωμεν πόθεν καὶ πῶς προηλθεν, ὥστε ἡ μελφδική βάσις τοῦ εἰρμολογικοῦ πλαγίου 6΄ τρόπου νὰ εἶναι ὁ φθόγγος τοῦ Βου, ἐνῷ ἡκλίμας ἐφ'ἡς ὁδεύει τὸ μέλος τοῦτο ἔχει τὴν πορείαν τῶν τονιαίων διαστημάτων

ούτω: ἡμιτόνιον, ἡμιόλιον καὶ ἡμιτόνιον, ὅπερ μόνον ἐκ τοῦ φθόγγου Νη ἐπιτυγχάνεται καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Βου τοῦ ἔχοντος τὴν πορείαν ούτω, ἡμιτόνιον, τόνον καὶ ἡμιτόνιον, διὰ τοῦτο λέγομεν, ἡναγκάσθημεν νὰ μεταφέρωμεν τὴν μελωδικὴν βάσιν εἰς τὸν φθόγγον τοῦ Νη, τοῦθ ὁπερ εἶναι ἡ ἀληθής καὶ γνησία πορεία τῆς κλίμακος ἀμφοτέρων τῶν χρωματικῶν τούτων δύο Τρόπων,ἤτοι τοῦ Δευτέρου καὶ τοῦ Πλαγ. αὐτοῦ.

7. Ένταῦθα. διὰ τὸν σχηματισμόν τῶν Συνθέτων περιττῶν ποδῶν μετεχειρίσθημεν τὸ γοργὸν πρὸς δήλωσιν τῆς πλεοναζούσης "Αρσεως, ὅπερ συμπίπτον ἐτέρῳ γοργῷ δυσκολεύει μὲν καὶ συγχίζει, ἀλλ '
ἐπὶ τοῦ παρόντος θεωρητέον ὡς οἰκονομία μέχρι τῆς πλήρους καὶ τελείας ἀποκαταστάσεως τῆς παρ' ἡμῖν μουσικῆς παρασημαντικῆς, τοὐθ'
ὅπερ θὰ ἴδωμεν ἀκολούθως.

Πάντες γνωρίζομεν ότι ἡ ἡμετέρα μουσική παρασημαντική τυγχάνει ἀτελής κοὶ ἀνέκφραττος, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστική Μελωδία ὅχι μόνον τῶν Συνθέτων περιττῶν ποδῶν, ἀλλὰ καὶ
αὐτῶν ἔτι τῶν 'Απλῶν ἀρτίων στερεῖται, καὶ οὖτος ὁ λόγος δι ΄ ὅν οὔτε
ἐκκλησιαστικὸν, οὔτε δημῶδές τι ἄρμα πιστῶς ἐγράφη μέχρι τοῦδε
ἐν τῷ ἰδίω Ρυθμῷ διὰ τῆς ἡμετέρας παρασημαντικῆς.

Ή εὐρωπαϊκή μουσική παρασημαντική τυγχάνει τελειοτέρα τῆς ημετέρας, διότι οἱ χαρακτῆρες αὐτῆς πλήν τῆς ἀποδόσεως τῆς μουσικῆς ποσότητος, ἀποδίδοῦσι καὶ τὸν Ρυθμόν. Καὶ ἐπὶ παροδείγματι ἡ κότα ρυθμικῶς ἰσχύει μὲν μετὰ δύο χρότωτα ἰσοδυναμοῦσα μετὰ τοῦ κατὰ τὰ ὑφιστάμενα τῆς καθ ἡμᾶς μουσικῆς Θεωρητικὰ, καθ ἡμᾶς δὲ ἰσοδυναμεῖ μετὰ τεσσάρων χρονικῶν παλμῶν τετὰ τοῦ ή νότα οἱσχύει μεθ ἐνὸς χρονικοῦ παλμοῦ $\frac{1}{4}$ ἰσοδυναμοῦσα κετὰ τοῦ καὶ ἡ νότα , μετὰ ἡμίσεως χρονικοῦ παλμοῦ $\frac{1}{4}$ ἰσοσυναμοῦσα μετὰ τοῦ καὶ ἡ νότα , μετὰ ἡμίσεως χρονικοῦ παλμοῦ $\frac{1}{4}$ ἰσοσυναμοῦσα μετὰ τοῦ καὶ ἡ νότα , μετὰ ἡμίσεως χρονικοῦ καλμοῦς $\frac{1}{4}$ ἰσοσυναμοῦσα μετὰ τοῦ καὶ ἡ νότα , μετὰ ἡμίσεως χρονικοῦ καλμοῦς $\frac{1}{4}$ ἰσοσυναμοῦσα μετὰ τοῦ καὶ ἡ νότα καθεξῆς.

Έν τἢ διὰ τἢς εὐρωπαϊκῆς παρασημαντικῆς σημάνσει τοῦ πεντασήμου π. χ. ποδὸς $\frac{5}{8}$, δέον ἵνα μεταχειρισθῶμεν πέντε πραγματικὰ ὄγδοα οὕτω: $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$, πρὸς ἀπόδειξιν ὅμως τῶν θέσεων, ἤτοι καὶ αὖθις διὰ τῶν πέντε ὀγδόων ἀλλὰ διαφόρως συνδεδεμένων.

άλλ' ένταϋθα, ώς φαίνεται, καὶ οἱ πέντε γαρακτῆρές εἰσι συνδεδεμένοι διὰ τοῦ νομιζομένου παρ' ήμιν γοργοῦ, ἤτοι ἵνα ὁ χαρακτήρ ὀνομασθή όγδοον δέον να φέρη καὶ τὸ γοργόν. Ίνα δὲ καὶ διά τῆς ἡμετέρας παρασημαντικής σημανθή έρθως καὶ ίνα καταστή έκφραστικός έ πεντάσημος πους, άφεύκτως δέον νὰ γραφη ούτω καὶ τότε έκαστος τῶν γαρακτήρων νὰ ὀνομασθή πραγματικὸν ὄγδοον. 'Αλλ' εν τῆ ἡμετέρα παρασημαντικῆ τοιοϋτόν τι δεν ὑπάρχει' διότι οί ούτω συνδεδεμένοι χαρακτήρες διά τοῦ γοργοῦ 🚤 🧲 , κατά μέν τὰ Θεωρητικά δηλούσιν ένα χρόνον, ήτοι μίαν Θέσιν καὶ μίαν Αρσιν, έὰν διμως καλῶς παρατηρήσωμεν, ἀντὶ δύο γρονικῶν παλμῶν θὰ ἴδωμεν ἐν αὐτοῖς δύο καὶ ἥιμισυ, καὶ τοῦτο, διότι ὁ μὲν πρῶτος γαρακτήρ ούδεν σημείον ελαττώσεως γρόνου φέρων, σημαίνει θέσιν καί άρσιν, συμφώνως τῶ προορισμῷ αὐτοῦ, ὁ δὲ δεύτερος μίαν μόνην θέσιν διότι φέρει επ' αὐτοῦ τὸ γοργὸν, ώστε τὸ ὅλον δύο θέσεις καὶ μία ἄρσις. το ούτω δε λελδαϊτίτενον: τὸν φθόγγον τοῦ Πα δαπανᾳ 🥊 μέαν θέσιν καὶ μίαν ἄρσιν (κατὰ τὰ ύφιστάμενα Θεωρητικά), διά δὲ τοὺς Βου Γα, ἐπίσης, διά τὸν ἕτερον Βου καὶ τὸν Γα, ἐπίσης ἀνὰ μίαν θέσιν καὶ μίαν ἄρσιν, ἤτοι τὸ ὅλον τέσσαρας θέσεις καὶ τέσσαρας ἄρσεις, καὶ ὅμως, ὡς εἶναι γεγραμμένον δέον νὰ δαπανηθῶσιν ἐννέα θέσεις καὶ ἄρτεις, διότι μόνον τὸ δεύτερον «δλίγον» ήλλοιώθη δια του γοργού και άπο τέταρτον κατέστη ὄγδοον οί δὲ λοιποὶ τέσσαρες χαρακτήρες μένουσιν ἀκέραιοι, ήτοι ἰσχύουσιν άνὰ ἒν τέταρτον (🖟) ἕκαστος. Θὰ ἐγράφετο δὲ ὀρθῶς οὕτω: χαὶ τότε ἡ ἐχτέλεσις θὰ ἐγίνετο, ούτω: q εἰς μέν τὴν πρώτην θέσιν καὶ ἄρσιν θὰ ἐπροφέρετο ὁ Πα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέσιν ό Βου, εἰς τὴν δευτέραν ἄρσιν ό Γα, εἰς τὴν τρίτην θέσιν καὶ άρσιν ὁ έτερος Βου καὶ είς τὴν τετάρτην θέσιν καὶ άρσιν ὁ τελευταῖος Γ α, ήτοι $rac{2}{4}$ διὰ τὸν Π α, $rac{2}{4}$ διὰ τὸν Bou καὶ Γ α, $rac{2}{4}$ διὰ τὸν έτερον Βου καὶ ¾ διὰ τὸν τελευταϊον Γα, ἤτοι τὸ ὅλον 4 θέσεις καὶ 4

άρσεις. 'Αλλ' ελπίσωμεν είς το μέλλον καὶ πάντα ταῦτα, ὡς καὶ πολλὰ

ἄλλα διορθωθήσονται.

Παρατηρήσεις τινές έπι τοῦ Βαρέως τρόπου τοῦ ἔχοντος μελφδικήν βάσιν τὸν φθόγγον Γα.

'Ο έν τῷ 'Αναστασιματαρίω Τρόπος βαρύς, δ έγων ώς μελωδικήν βάσιν τὸν Γα, τυγγάνων πλάγιος τοῦ αὐθεντικοῦ αὐτοῦ Τρόπου, ἔπρεπε νὰ πλαγιάζη κατὰ εν πεντάγορδον, ώς τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους αύθεντικούς καὶ πλαγίους αὐτῶν. "Εχων όμως ώς μελφδικήν βάσιν τὸν φθόγγον έχεῖνον, ὂν ἔχει καὶ ὁ αὐθεντικὸς αὐτοῦ, ἤτοι τὸν Γα, καὶ τὸ μέλος αύτοῦ δδεύων ἀδιασαλεύτως ἐπ ἀὐτῶν τούτων τῶν διαστημάτων, έφ' ὧν δδεύει καὶ τὸ μέλος τοῦ αὐθεντικοῦ αὐτοῦ Τρόπου, οὐδὲν ἄλλο είναι είμη καθαρός Τρίτος Τρόπος μετὰ διαφόρου χαρακτήρος ἢ διαφό... ρου πλαστικής ἐπὶ τῶν καταλήξεων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο τότε μόνον θὰ ελέγομεν, ὅτι ὁ εἶς Τρόπος διαφέρει ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν καταλήξεων, ὅταν ἡδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι διαφέρει ὁ Τρόπος τοῦ «Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης» ἀπὸ τοῦ Τρόπου «Τῷ συντρίψαντι πολέμους», καὶ μάλιστα ἀφοῦ εἰς τὰ περισσότερα τροπάρια τής ώδης ταύτης άντι τοῦ φθόγγου Νη άπαντὰ δ φθόγγος τοῦ Βου ώς τελική κατάληξις. Τὸ δὲ περίεργον ὅτι ἐν ῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀπαράλλακτα διαστήματα μεταγειρίζονται ὅ τε αύθεντικὸς καὶ ὁ πλάγιος αὐτοῦ, οἰ ήμέτεροι μουσικοδιδάσκαλοι τὸν μὲν πρῶτον καλῶσι διατονικὸν τὸν δὲ δεύτερον έναρμόνιον!

'Αλλ' έπὶ τὸ προχείμενον. 'Εν τἢ 'Εχχλησιαστικῷ 'Ισιορία τοῦ νῦν Μητροπολίτου Καστορείας κ. Φιλαρέτου Βαφείδου (Τόμ. Β΄ σελ. 98) πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπαντὰ καὶ τὸ ἑξῆς, περὶ 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. « Ὁ ἱερὸς οὐτος ἀνὴρ ἐκ τῶν τριῶν παρ' Ελλησι γενῶν τῆς μουσικῆς, τοῦ Διατονικοῦ, τοῦ Χρωματικοῦ καὶ τοῦ 'Εναρμονίου παραλαδών τὰ δύο πρῶτα ἀναμφιδόλως καὶ πρότερον ἐν χρήσει ὄντα ἐν τῷ 'Εχκλησία, ὡς ἀνταποχρινόμενα κάλλιον πρὸς ἔκφρασιν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, ἐξελέξατο ἄμα ὀκτὼ Τρόπους ἢ ἤχους, τέσσαρας ὀρθοὺς καὶ τέσσαρας πλαγίους' οὕτω δὲ καὶ τὸ μέλος καθόλου ἐρρύθμισε,θεὶς τέρμα εἰς τὰ ἐπινοήματα τῆς ἐξεζητημένης καὶ ἐκθηλυνούσης μουσικῆς τέχνης, καὶ ἐπὶ τῷ βάσει τῶν ἤχων τούτων ὥρισε τὸν ἀριθμόν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῶν» (ὅρα καὶ Σαδδατιαίαν Έπιθεώρησιν Νεολόγου τοῦ ἔτους 1878 φυλλάδιον 31, 34, 39 καὶ 40).

Έντεϋθεν έξάγεται ότι δ ίερὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ὅστις καὶ ίδρυτὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μελωδίας δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῆ, παρέλαδε μόνον τὸ Διατονικὸν καὶ τὸ Χρωματικὸν μέλος, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν δύο ἐσχημάτισεν ὀκτὼ Τρόπους διατονικοὺς καὶ χρωματικοὺς μότ

νον, «ώς κάλλιον άνταποκρινομένους πρός ἔκφρασιν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων», άπορρίψας την του έναρμονίου Μελωδίαν, «ώς έξεζητημένην καὶ έκτεθηλυμένην». 'Αναμφιβόλως δέ καὶ πρό τοῦ Γεροῦ Δαμασκηνοῦ ήτο διὰ τὸν εἰρημένον λόγον ἀπερριμένον τὸ Ἐναρμόνιον μέλος κατὰ τούς χρόνους τῶν Βυζαντινῶν, ἐνῷ διάφορον γνώμην εἶγε περὶ τούτου ή ἀπωτέρω ἀρχαιότης, ὡς βλέπει τις ἐν τῷ περὶ Μουσικής κεφ. λη΄, σελ. 45 τοῦ Πλουτάρχου. «Οί δὲ νῦν τὸ μὲν κάλλιστον τῶν γενῶν, όπερ μάλιστα διὰ σεμνότητα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐσπουδάζετο, παντελῶς παρητήσαντο, ώστε μηδὲ τὴν τυχοῦσαν άντίληψιν τῶν ἐταρμοrίωr διαστημάτων τοϊς πολλοϊς ὑπάργειν. Οὕτω δ' ἀργῶς διάχεινται καὶ ραθύμως, ώστε μηδ' ἔμφασιν νομίζειν παρέχειν καθόλου τῶν ὑπὸ την αϊσθησιν πιπτόντων την εναρμόνιον δίεσιν, έξορίζειν δ' αὐτην έχ τῶν μελωδημάτων, πεφλυαρηκέναι τε τοὺς δόξαντάς τι περὶ τούτου καὶ τῷ γένει τούτῳ κεκτημένους. ἀπόδειζιν δ' ἐσχυροτάτην τοῦ τάληθῆ λέγειν φέρειν οἶόν τε μάλιστα μὲν τὴν αὐτῶν ἀναισθησίαν, ὡς πᾶν, ὅ,τι ἂν αὐτοὺς ἐκφύγοι, τοῦτο καὶ δή πάντως ἀνύπαρκτον ὂν παντελῶς καὶ άχρηστον. Είτα και το μή δύνασθαι ληφθήναι διά συμφωνίας το μέγεθος, χαθάπερ τό τε ήμιτόνιον χαὶ τὸν τόνον χαὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν τοιούτων διαστημάτων ήγνοήκασι δ' ότι καὶ τὸ τρίτον μέγεθος οὕτως ἂν καὶ τὸ πέμπτον ἐκθάλλοιτο καὶ τὸ ἔβδομον· ὧν τὸ μὲν τριῶν, τὸ δὲ, πέντε, τὸ δέ ἐπτὰ διέσεών ἐστι καὶ καθόλου πάνθ ότα περιττὰ φαίνεται τῶν διαστημάτων ἀποδοχιμάζοιτ' ἂν ὡς ἄχρηστα, παρ ἴόσων οὐδὲν αὐτῶν διὰ συμφωνίας λαβεῖν έστι ταῦτα δ' ἂν εἴη, ὅσα ὑπὸ τῆς ἐλαγίστης διέσεως μετρείται περισσάχις, οίς αχογουθείν αναλχή και τρ μηδεμίαν τῶν τετραγορδικῶν διαιρέσεων γρησίμην εἶναι πλήν μόνην ταύτην, δι' ής πᾶσιν άρτίοις γρήσθαι διαστήμασι συμβέδηκεν». Ταῦτα δὲ λέγων ὁ Πλούταρχος ἄρα τι θέλει ν' ἀποδείζη; Ἡμεῖς ἐν ὅλη τῆ μουσική ήμων άδυναμία έλπ:ζομεν ότι θὰ δυνηθώμεν ν' άποδείζωμεν τὸ άληθὲς τῶν λεγομένων τούτων.

Αλλά τούτων οὕτως ἐχόντων γεννᾶται ἤδη ἡ ἀπορία, ποῖον τὸ μέλος ὅπερ Ἐναρμόνιον καλούμενον τότε ἀπερρίφθη, καὶ οὐδ ἔχνος αὐτοῦ
ἐν τῷ ᾿Αναστασιματαρίῳ φαίνεται; Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην,
τὸ ἀπορριφθὲν ἐκεῖνο μέλος δὲν εἶναι ἄλλο. ἢ τὸ τοῦ πραγματικοῦ πλαγίου τρίτου Τρόπου, τὸ πράγματι πλαγιάζον κατὰ πεντάχορδον τοῦ
αὐθεντικοῦ αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ βαρέως λεγομένου, καὶ ἔχοντος ὡς μελῳδικὴν αὐτοῦ βάσιν τὸν φθόγγον τοῦ Ζω καὶ οὐχὶ τοῦ Γα, τοῦθ' ὅπερ
προύκάλεσε καὶ τὴν παρεξήγησιν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἵνα τὸ
ἐν τῷ ᾿Αναστασιματαρίω μέλος αὐτοῦ θεωρῶσιν ὡς ἐναρμόνιον μέ-

λος ἐνῷ τυγχάνει διατονικόν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. Ἐπικυροῦται δ' οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ἀναμφισδήτητον τῶν ἐν τῆ ἐκκλησιαστικῆ ἱστορία ἀναφερομένων καὶ τῶν ὁπὸ τοῦ Πλουτάρχου ὡς ἀνωτέρω λεγομένων.

Καθ' ήμας λοιπόν το είς οὐδένα τῶν ὀκτὼ «ήχων» τοῦ 'Αναστασιματαρίου ἀπαντῶν 'Εναρμόνιον μέλος εἶναί τὸ ἐξῆς.

Τρόπος $\frac{\lambda}{\pi}$ γ'. η βαρύς \sim Zω. $U PI E E XE XPA <math>\xi \alpha \alpha \pi PO O \zeta$ σα κου σο ο ον μου Κυ υ υ προ ο; σε ε ε ε ει σα κου σο ο ο ο ο ον μου η προσχες τη φω νη η η ο ο ον μου ή προσχες τη φω א אן א סב ωω ω $\frac{z}{2}$ $= \frac{1}{2}$ $= \frac{1}$ 35/3m/36/25/36/6-5/6-1 μου Κυυυ

Τὸ μέλος λοιπὸν τοῦτο, τὸ τοσαύτην χρῆσιν ποιοῦν τῆς έναρμονίου διέσεως, είναι αὐτὸ έχεινο όπερ καὶ πρὸ τοῦ ίεροῦ Δαμασκηνοῦ ώς ανύπαρχτον έθεωρείτο παρά των μή δυναμένων να γνωρίσωσι τοῦτο: «ώς παν ό,τι αν αύτους εκφύγοι, τουτο και δή πάντως άνύπαρκτον ον παντεγως κας αχούστον», κας οξιτικές τη ορικάτενοι κα αλυπατίσπαι διὰ τῆς φωνῆς τὰ μεγέθη ἤτοι τὰ τονιαΐα διαστήματα τῶν ἐν τῷ μέλει τούτω έχ τῶν Τετάρτων τοῦ τόνου σχηματιζομένων διαφόρων περιττων διαστημάτων, ώς ήδύναντο να σχηματίζωσι τα άρτια ήτοι το ήμιτόνιον, τὸν τόνον καὶ τὸ ἡμιόλιον, «εἶτα καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ληφθηναι διὰ συμφωνίας τὸ μέγεθος, καθάπερ τό τε ήμιτόνιον καὶ τὸν τόνον καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν τοιούτων διαστημάτων (άρτίων δηλαδή καὶ ούχὶ περιττῶν), ήγνοήκασι δ΄ ότι (πλήν δηλαδή τοῦ ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου τετάρτου τοῦ τόνου ἐν τῷ μέλει τούτω ὑπάρχοντος τονιαίου διαστήματος ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα μεγέθη διαστημάτων), «ήγνοήκασι δ' ὅτι καὶ τὸ τρίτον μέγεθος ούτως ἂν καὶ τὸ πέμπτον, καὶ τὸ ἔβδομον, ὧν τὸ μὲν τριῶν, τὸ δὲ πέντε, τὸ δὲ ἐπτὰ διέσεών ἐστιν», ὡς τρανοφθόγγως όμολογεί τοῦτο ὁ Πλούταρχος, τῶν περιττῶν δηλαδή διαστημάτων, εκαί καθ' όλου πάνθ' όσα περιττά φαίνεται τῶν διαστημάτων ἀποδοχιμάζοιτ' ἄν ὡς ἄγρηστα» «ταϋτα δ' ᾶν εἴη ὅσα ὑπὸ τῆς έλαγίστης διέσεως μετρείται *πε ρισσάκις*»· τούτου ἕνεκεν ἀπέρριψαν άπαντα τὰ περιττὰ, καὶ ἐχρησιμοποίησαν μόνον τὰ ἄρτια διαστήματα. «δι ής πασιν άρτίοις χρήσθαι διαστήμασι συμβέδηκεν». Των περιττών διαστημάτων, δι 'ὧν ἐπλάττετο τὸ ἐναρμόνιον μέλος ἀπορριφθέντων κκὶ έξαφανισθέντων φυσικώ τω λόγω συνεξηφανίσθη και το μέλος τούτο.

Ήμεῖς τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναπληρώσαντες, ἐμελοποιήσαμεν τά τε Ἑσπέρια Καθίσματα καὶ τοὺς Αἴνους, ὡς καὶ τὸ Ἑωθινὸν «Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ» εἰς μέλος στιχηραρικὸν, καὶ εἰς εἰρμολογικὸν, ἄπαντα τοῦ Τρόπου τούτου, ὡς καὶ εἰρμολογικὴν Δοξολογίαν ἐν τῷ ἀνεκδότω ἡμῶν ᾿Αναστασιματαρίω.

Καταρτισμός χορῶν ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν ἐν τἢ Ἑκκλησία.

Έν ἐκάστψ χορῷ δέον νὰ ὑπάρχωτι τοὐλάχιστον τρεῖς ἰσοκράται μὴ ὑπερδαίνοντες τὸ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ δύο ἄνω τῶν 16 ἔγοντες τὴν φωνὴν ἀνδρικὴν καὶ εἶς κανονάρχης, ἄπαντες καλλίφωνοι. Οἱ ἰσοκράται οὖτοι δέον ἄν οὐχὶ κατὰ βάθος νὰ γινώσκωσι τὴν μουσικὴν τέχνην, τοὐλάχιστον νὰ ἦναι καλῶς γεγυμνασ μένοι εἰς ρυθμὸν ἵνα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἴσου, τοῦτο νὰ συμδαδίζῃ τῷ ρυθμῷ τοῦ ψαλλομένου ἄσματος * ἤτοι ἐὰν τὸ ψαλλόμενον φέρῃ τετράσημον ρυθμὸν, δέον οὖτοι τὰς μὲν θέσεις νὰ τονίζωσι, τὰς δὲ ἄρσεις νὰ ἐκτελῶσιν ἐλαφρῶς καὶ ἡπίως * οὕτω δεῖ γενέσθαι καὶ διὰ τοὺς ἄλους διαφόρους ρυθμοὺς καὶ διὰ πᾶν ψαλλόμενον•

Οἱ ἰσοκράται οὐδέποτε πρέπει νὰ συμψάλλωσι μετὰ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐὰν μὴ γινώσκωσι καλῶς τὴν μελφδικὴν πορείαν δλοκλήρου τοῦ ψαλλομένου. Ἐπιτρέπεται δ' αὐτοῖς μόνον εἰς τὰς ἀτελεῖς, ἐντελεῖς καὶ τελικὰς καταλήξεις νὰ λαμδάνωσι μέρος ἐν τῷ ψάλλειν, καὶ τούτων οἱ ὀξύφωνοι νὰ ἐκτελῶσι ταύτας πάντοτε ἐν ᾿Αντιφωνία, ἤτοι ἐν μαγαδείφ συμφωνία, ὅπως τοῦτο γίνεται ἐν τῷ ἐλληνικοτάτφ μουσικῷ ὀργάνφ Μάγαδης καλουμένου: τουρκιστὶ δὲ Κανών.

Ούτω δεῖ γενέσθαι καὶ ἐν τῷ ἐν τοῖς Σχολείοις καταρτισμῷ τῶν παιδικῶν χορῶν, ἤτοι οἱ ὡ; ἀνωτέρω ταχθέντες ἰσοκράται δέον νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἐν τοῖς Σχολείοις, ἐν δὲ τῇ ἐκτελέσει πάττωτ τῶν τε κκλησιαστικῶν καὶ τῶν σχολειακῶν ἀσμάτω ν νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ὑποδειχθείσης διατάξεως,

Έν ἐκάστη Σχολή ἀναπόφευκτος εἶναι καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ πνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου Αρμονίου καλουμένου, ἡ κοινῶς καλουμένη ဪΑρμόνικα, ἥτις ἀνάγκη νὰ συνοδεύη τὰ ψαλλόμενα ἀφ' ἐνὸς, καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ ἰσοκρατῆ, συγχρόνως δηλαδή, διὰ τῶν μᾶλλον βαρυτέρων φθόγγων αὐτῆς, ἦτοι διὰ τῶν φθόγγων τῆς βαρείας δὶς Διαπασῶν.

Έν τἢ περιστάσει ταύτῃ ἀναγχαΐον χρίνομεν ἵνα καὶ περὶ τῶν ἐν τἢ Ἐχχλησία χορῶν τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ περὶ τῶν Ἱερέων εἴπωμεν ολίγα τινὰ λίαν συχεκλεστικὰ πρὸς τὸ σεμνοπρεπὲς τῆς ἐκτελέοεως τῆς ἱερᾶς τελετῆς, εἰ καὶ εν τἢ ἐκδεδομένῃ ὑφ ἡμῶν Γραμματικῆ τῆς μουσικῆς γλώσσης ἐν σελίδι 89 — 90, ὡς καὶ ἐν τἢ 33 ὑποσημειώσει τὰ αὐτὰ ἀναφέρονται.

Καὶ α΄) Ὁ μὲν κλῆρος δέον ἵνα ἐν μὲν τῆ παρὰ τοῦ ᾿Αναγνώστου γενομένη ἀπαγγελία τῶν προκειμένων τοῦ ᾿Αποστόλου ἐκφωνἢ ἢ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ αὐτοῦ ἴσου τῶν προκειμένων τὸ αΠρόσχωμεν» ἢ ἐν ᾿Αντιφωνία πρὸς τὸ βαρύ τοῦτὰ αὐτὸ δέον νὰ γίνηται καὶ ἐν τῆ εἰσόδω τῶν ᾿Αγίων, συλλειτουργούντων τῶν ᾿Αρχιερέων, Ἱερέων καὶ Ἱεροδιακόνων. Ἐν δὲ τῆ ἀπαγγελία τῶν διαφόρων ἐκφωνήσεων, δέον, ἵνα ἔχωσι πάντοτε ὑπὰ ὄψει τὸ ἴσον τοῦ προψαλέντος ἄσματος καὶ ἐὰν μὲν τὸ προψαλὲν ἄσμα ἦναι μελοποιημένον εἰς πλάγιον Τρό-

πον, ὡς ἴσον τῆς ἐκφωνήσεως νὰ λαμδάνηται διὰ μὲν τοὺς ὀξυφώνους Ἱερεῖς καὶ Ἱεροδιακόνους, ἡ πρὸς τὸ ὀξὺ ᾿Αντιφωνία αὐτοῦ, διὰ δὲ τοὺς βαρυτόνους κατὰ ἔν τετράγορδον ἐκ τῆς ἀντιφωνίας πρὸς τὸ βαρύ. Εἰκν δὲ τὸ ἀστα ἦναι μελοποιημένον εἰς αὐθεντικὸν Τρόπον, ὡς ἴσον τῆς ἐκφωνήσεως νὰ λαμδάνηται διὰ μὲν τοὺς ὀξυφώνους ἡ κορυφὴ τοῦ τετραχόρδου, διὰ δὲ τοὺς βαρυτόνους τὸ αὐτὸ ἴσον τοῦ προψαλέντος οὕτω π. χ. ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ «Τὴν παγκόσμιον δόξαν», ἐπειδὴ ὁ Τρόπος τούτου τυγχάνει αὐθεντικὸς, καὶ ἐπειδὴ ἡ μελφδικὴ βάσις αὐτοῦ εἰναι ὁ φθόγγος τοῦ Κε, ἤτοι κατὰ ἕν πεντάχορδον ὑψηλοτέρα τῆς τοῦ πλαγίου αὐτοῦ, διὰ ταῦτα ὡς ἴσον τῆς εἰσόδου εἰς τὸ «Σοφία ὀρθοὶ», ὁ μὲν ὀξύφωνος δέον νὰ λαμδάνη τὸν ὑψηλὸν Πα, ὁ δὲ βαρύτονος τὸ αὐτὸ ἴσον τοῦ δοξαπτικοῦ, ἤτοι τὸν φθόγγον Κε. Ψαλλομένου δὲ τοῦ «Ἐν τῆ ἐρυθρὰ θαλάσση» ὁ μὲν ὀξύφωνος νὰ λαμδάνη τὸν ὑψηλὸν Πα, ὁ δὲ βαρύτονος τὸν Κε, ἢ ἐν ἀνάγκη τὸν Δι.

Καὶ 6΄) Οἱ χοροὶ τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ ὁ κλῆρος δέον κατὰ τὸν Τροφρον νὰ ἄρχωνται ἀμφότεροι ἀπὸ χαμηλῶν ἴσων, καὶ προχωρούσης τῆς ἀκολουθίας τῆς Λε:τουργίας, βαθμηδὸν νὰ ὀξύνωνται ταῦτα διότι τοῦτο εἶναι σεμνὸν, ἱεροπρεπές. ৺Οσα δὲ εἴπομεν ἀνωτέρω περὶ τοῦ κλήρου, τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ περὶ τῶν χορῶν τῶν ἱεροψαλτῶν, ὁπόταν προηγῶνται αἱ ἐκφωνήσεις. Τοιουτοτρόπως ἡ ἱερὰ ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας καθισταται σεμνοπρεπεστάτη καὶ λίαν ἐπιδλητικὴ εἰς τὸν ἐκκλησιαζόμενον, διότι φύσει τὸν ἄνθρωπον ἑλκύει οὐχὶ βεβαίως τὸ παράφωνον, ἢ τὸ παράχρουν, ἢ τὸ παράρρυθμον καὶ τὸ ὀξὺ τῆς φωνῆς ἡ καὶ τὸ νόθον τῆς ᾿Αντιφωνίας ἀλλὰ τὸ ἀρμονικὸν, τὸ ἔμμετρον, τὸ μέτριον καὶ τὸ ψυσικὸν τῆς φωνῆς καὶ τοῦ μέλους.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΤΕΥΧΟΥΣ

HAPOPAMATA

Είς τινα άντίτυπα παρησέφρησαν τὰ ἀκόλουθα λάθη:

Σελ. 24 καὶ 31, γράφε Τρόπος 6' 🚐 Δι.

» 64 στίχος 3 γράφε 25